

76189

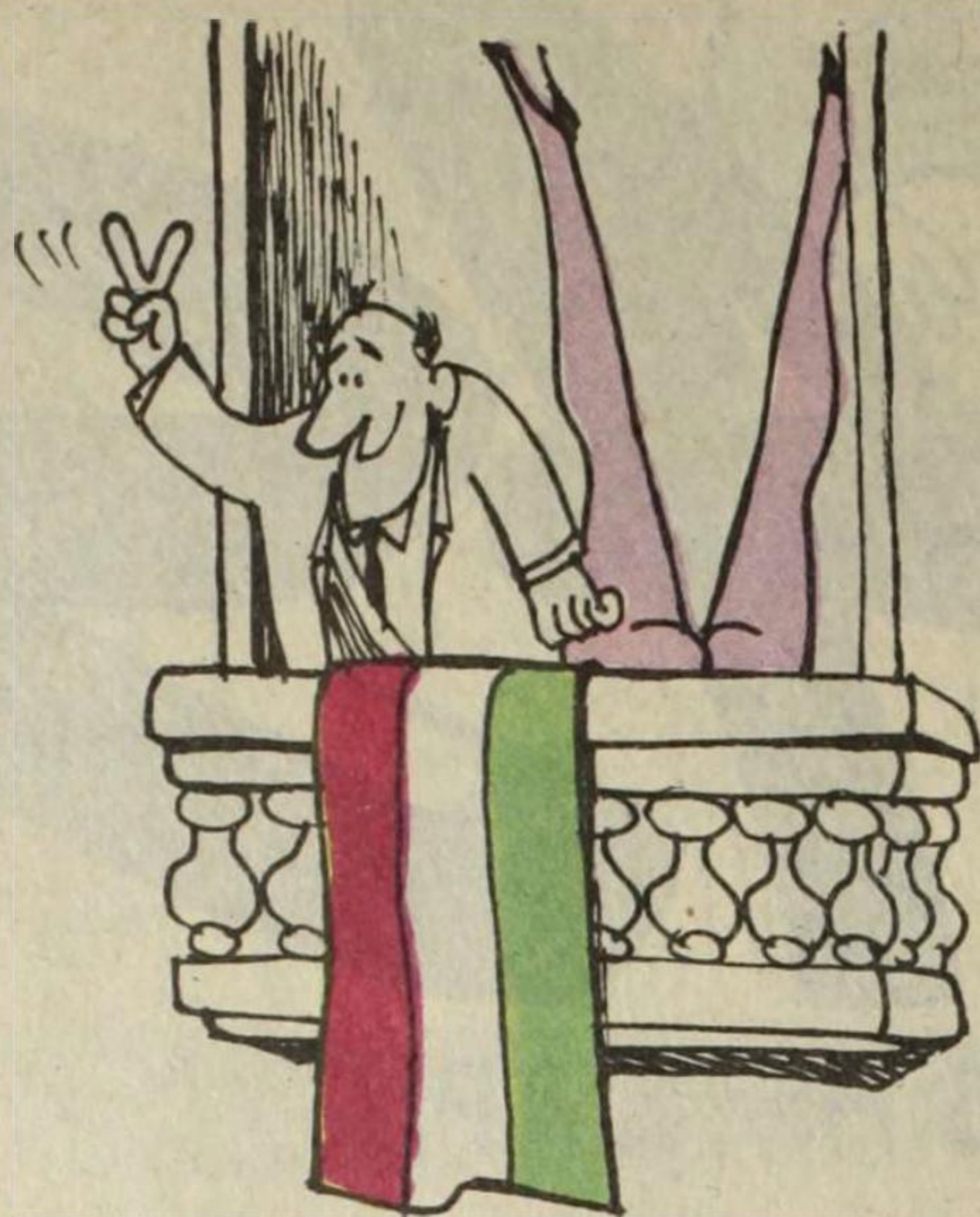
ÚJ

FÜGGETLEN SZATIRIKUS HETILAP



— Most már igazán elárulhatná, ki hívta be magukat 56-ban...

Április 4-én nincs díszszemle?
**VAN, CSAK MOST
ZÁHONYBAN**



— Nahát, az asztrológusom nem ezt jósolta...

MARX NAPOZIK, ENGELS ALSZIK

Néha eljárak Kaltblut Jenőhöz, mert szeretem figyelni, hogyan hatalmasodik el rajta az elmebaj. Esküszöm, hogy a szobrászok túlnyomó többsége hóttokos ürge. Élesebb az eszük, mint a spinógli, amivel a márványt mace-rálják.

Ebben az esetben viszont Kaltblut Jenő az elenyésző kisebbséghez tartozott, mert hülyébb volt, mint az összes többi együttvéve.

A minap is, mihelyt betoppantam, Kaltblut Jenő valósággal körülugrált, mint akárhány bakkecske, jóllehet ez adott gazdasági helyzetünkben még egy szobrásztól sem indokolt.

— Gyere, gyere, gyere — kiáltotta, holott már kettőből is megértettem

volna. — Nézd meg, miket csináltam. Csodákat fogsz látni.

Legott oda is cibált az első csodához.

Szemigszőr férfiú hevert a hátán tiszta egy bronzból és fél kezét védőleg a szeme elé emelte.

— Marx Károly napfürdőt vesz! — süvítette Kaltblut Jenő akkora lelkesedéssel, hogy még egy litvának is sok lett volna. Megtántorodtam és olyan sápadt lettem, mintha — Marx Károllyal ellentétben — soha nem vettem volna napfürdőt.

— Magyarázatot! — káromtam. — Magyarázatot!

— Nézd, nagyon egyszerű — sugárzott Kaltblut Jenő. — Marx Károly ugye bár nagy gondolkodó volt?

— Hm. Inkább közép-termetűnek mondanám.

— Mindegy. Annyira nem volt kicsi, hogy tudta volna: a részleteiben van a győzelem és a győzelemben a részletek. Nos, ezt szimbolizálja művem.

— Ezt? — üvöltötte.

— Hogyan?

— Nézd, Marx Károly arcának tekintélyes részét áthatolhatatlan szőrzet rítja. Ennek ellenére gonny van arra, hogy azzal a kilógó picit résszel is ténjék valami. Teszem, hogy lebarnuljon.

— És miért emeli a karját a szeme elé?

— Két okból, mégpedig egy gyakorlati és egy szimbolikus okból. Melyiket mondjam?

ÚJ LUDAS

Független satirikus hetilap

Főszerkesztő:

Árkus József

Olvasószerkesztő:

Dr. Münz András

Tervezőszerkesztő:

Mészáros Ákos

Főmunkatársak:

Hegedűs István, Peterdi Pál

Munkatársak:

Balázs-Piri Balázs, Barát József, Brenner György, Dallos Jenő, Fogarasi Amarill, Föld S. Péter, Fülöp György, Krenner István, Lehoczki István, Majláth Mikos László, Sajdik Ferenc, Tót Gyula.

Szerkesztőség:

1087 Budapest VIII., Könyves Kálmán krt. 76.

Levélcím: Budapest 1967

Telefon: 11-40-840

Kiadja az Új Ludas kft.

Felelős kiadó:

Kőhídi Imre ügyvezető igazgató.

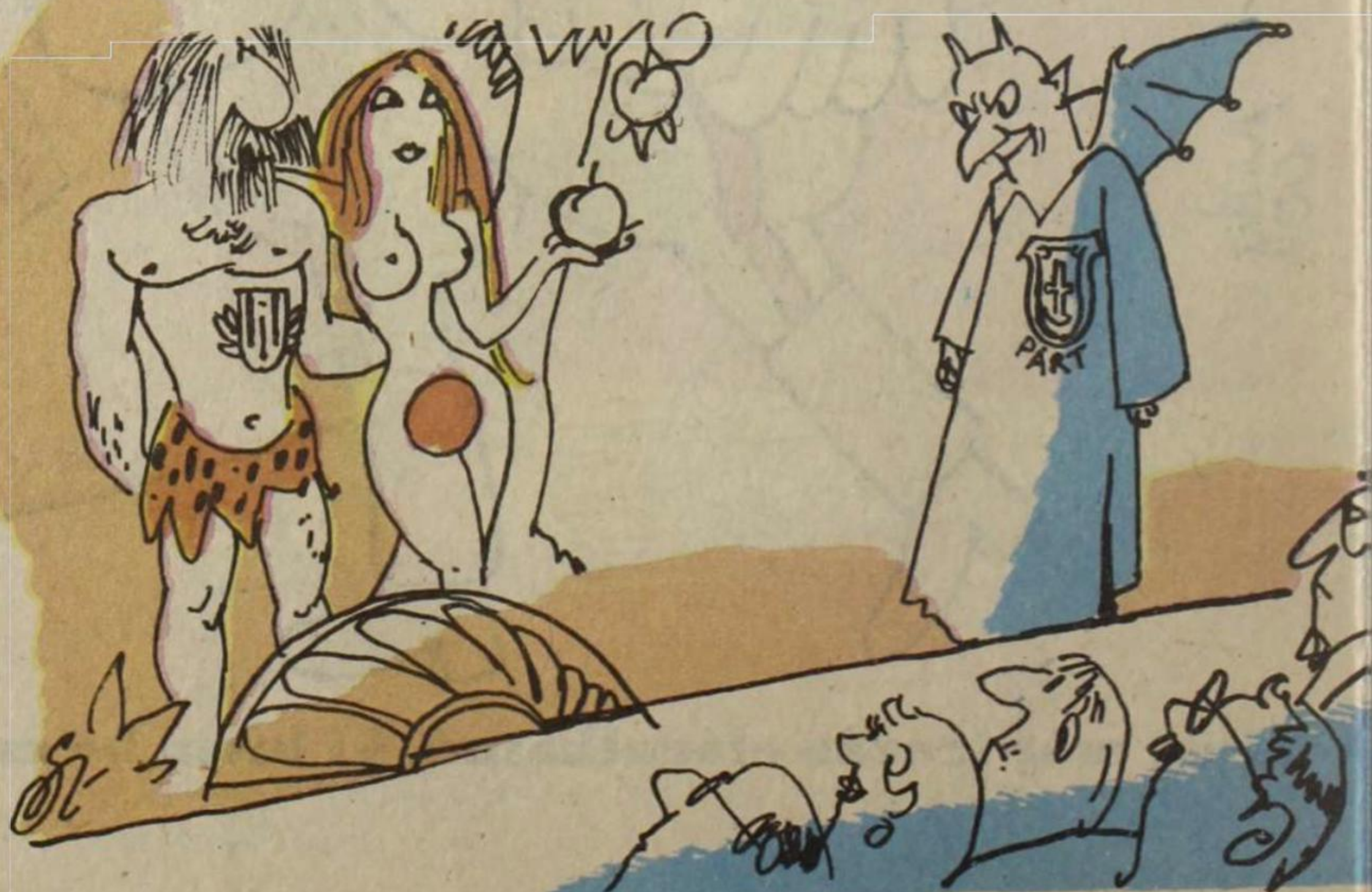
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 021-02799 (Postabank RT 219-98636) pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 32 Ft, negyedévre 96 Ft, egy évre 384 Ft.

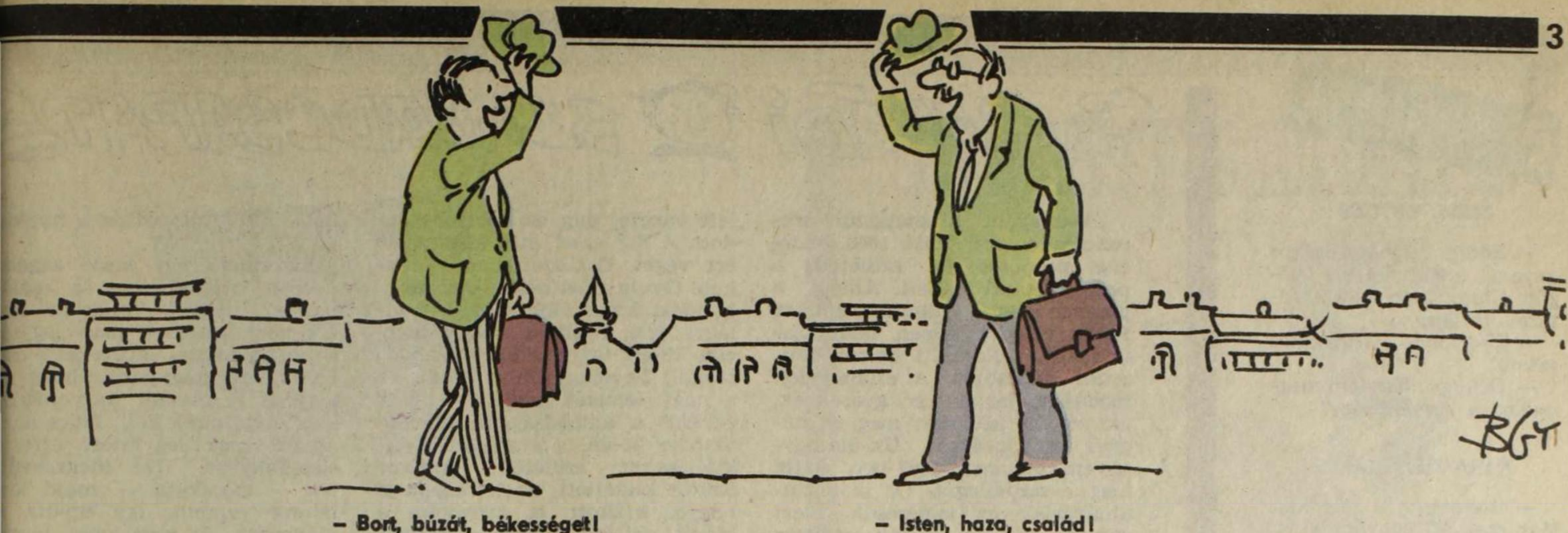
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofseteljárással 90.2302/04-66-22

Felelős vezető: Grasselly István vezérigazgató
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

HU ISSN 0865-7874

PARTOS ELŐADÁS





— Bort, búzát, békességet!

— Isten, haza, család!

— Fordulj fel. Mondd, melyiket akarod.

— Nos, gyakorlatilag azért, hogy ne süssön a zemébe a nap. Szimbolice pedig azért, hogy így is fejezésre juttassa: nap-ördő nélkül félkarú óriás gy ország.

Ereztem, hogy sípolva legzem. Ha van a közelben egy eke, esküszöm, nélyszántani kezdek ideességemben. És hol volt még a vége. Kaltblut Jenő most egy másik műremekhez vonszolt. Enyhén kopasz nagy szakállú tag fejtűt az oldalán, hüvelykujjával a szájában.

— Na, ehhez mit szólsz? — vijjogott Kaltblut Jenő az alkotói diadal paroxizmusában. — Engels Frigyes délutáni álmát aluszza. Neooptimistán klasszikus alkotás.

— Mennyiben neooptimista? — kérdeztem mara fejfel.

— Van fogalmad, hogy nicsoda nagyszerű jövőt ilmodik nekünk?

— De miért tartja a hüvelykujját a szájában, mint egy kiscsoportos?

— Mert a klasszikus kort akarja visszahozni. Mint tudjuk, Engels Frigyes a klasszikus éráz emberiség arany gyermekkorának nevezte.

Ezzel karonragadott és elcibált a következő térplasztikához. Kopasz valaki hevert a hátán és báva szemmel meredt a semmibe.

— Íme — kiáltotta Kaltblut Jenő — Kun Béla sorsunk tarka pillangóit szemléli.

— A mi sorsunknak nincsenek tarka pillangói! — ordítottam.

— Stimmel. Látsz te ott akár egyet is bronzból?

— Egyet árulj el, te örült, mielőtt megfojtalak. Miért csinálsz te csupa fekvő szobrot?

Kaltblut Jenő visszataszító mosolyt rakott a vonásaira.

— Gondoltam ezt még hozzád fogható gyengeelméjű is rögtön megérti. Idehallgass, te szerencsétlen. Ha egy szobrot eleve fekvőre csinálnak, azt már

a kutya se tudja többé ledönteni.

Valamivel odébb újabb rémséget fedeztem fel. Egy márványból faragott valaki feküdt a hasán és két tenyerét a füléhez illesztette.

— A főművem — gőgös-ködött Kaltblut Jenő. — Ma lett kész. Az új magyar miniszterelnök hallgatja, hogyan nő a fű. Minthogy az új miniszterelnök arcát még nem ismerem, sátáni lelménnyel hasra fektettem a kis golyhót.

— De miért hallgatja, hogyan nő a fű?

— Minél gyorsabban nő a fű, annál hamarabb jólakik az ország. Tudod menyi vitamin van a friss fűben...

— De miért fektetted le? Uramatyám, gondolom, hogy esetleg az új miniszterelnök is hasonló sorsra...

— Nézd, ahogy én magunkat ismerem... mit lehessen tudni...

Peterdi Pál

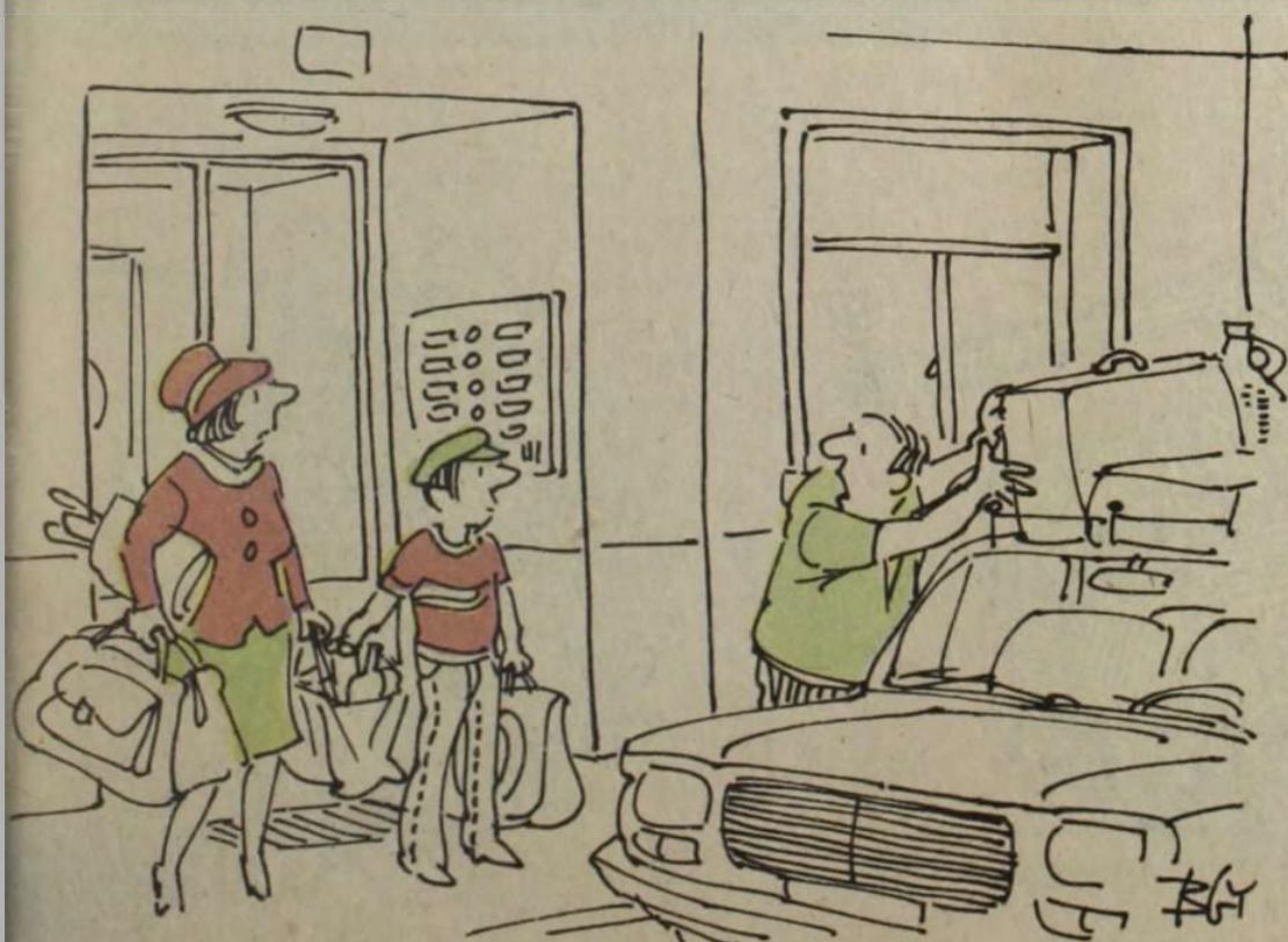
MDF-SZDSZ győzelem

KÉRDÉS BALRÓL: MOST JOBB?



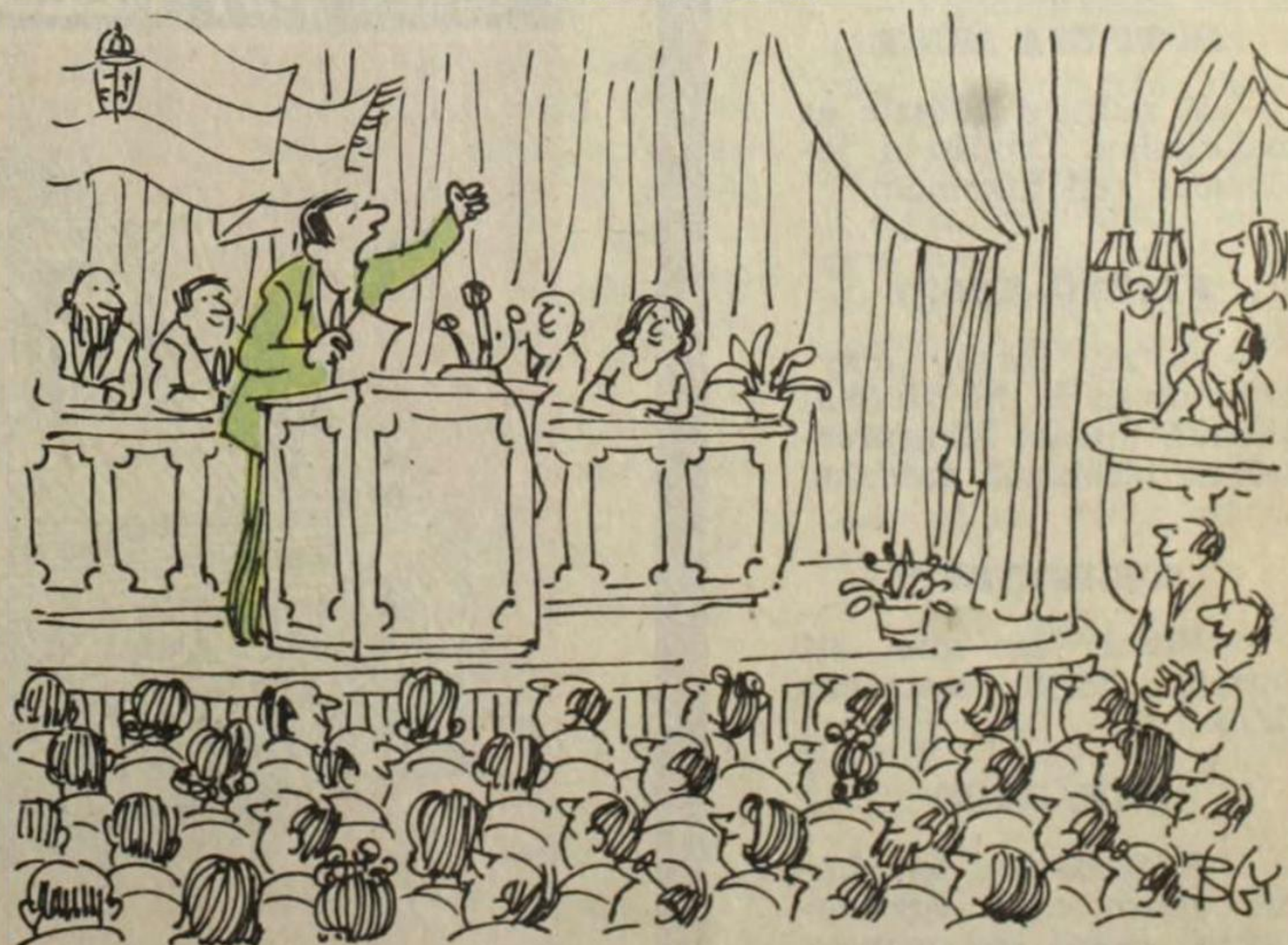
Unnepélyes szoborfelleplezés...

VISSZAKAPOTT FÖLD



— Aratással kéne kezdeni odahaza, hogy egy kis lélegzethez jussunk...

PÁRTPROGRAM



— És a vesztesekkel fogjuk lesikáltatni azt az irgalmatlan mennyiségű plakátot az ország falairól!

SZILÁNKOK

NEM VICCES

— Eddig nyomorúságos anyagi körülmények között éltem. Idén aztán változás történt.

— Nagyobb összeghez jutott?

— Dehogy. Kezdem megszokni a szegénységet.

NYUGDÍJ ELŐTT

— Számolom a napokat. Már csak 48 év van hátra a nyugdíjazásomig.

ORVOSNÁL

— Doktor úr, nehezen lélegzem. Alig kapok levegőt. De nem is baj. Eből a szennyezettből?!

ABSZOLÚT IGAZSÁG

— Megbírságolom gyors-hajtás miatt.

— De hiszen egy helyben állok a kocsimmal.

— Ez igaz, de tudom, hogy mire készül.

TERVEZGETÉS

— Az első házasságom érdekházasság lesz, hogy aztán nyugodtan köthessek szerelmi házasságot.

SZÉPLELEK

— Mi a kedvenc olvasmánya?

— A végrendelet, amelyben a férjem rámhagyta minden ingó és ingatlan vagyonát.

GYOMOREMBER

— Csak azért nősülök meg, mert annyi finom falatot ehetek majd a lakodalmamon.

NŐI DOLGOK

— Azt hittem Laci, maga egy kedves, erőszkos fráter, de sajnos csak egy mamlasz!

HÓTISZTA MÚLT

— A múltam hótiszta és makulátlan. Csupán a jelenemet kell titkolnom.

KITŰNŐ KOSZT

— A mi üzemi konyhánk olyan jó, ha külföldi államfő látogat Magyarországra, idehozzák ebédelni.

HELYZETKÉP

— Úram, én már ott tartok, hogy szemetem sincs.

BÁNÁSMÓD

— A feleségem úgy bánik velem, mint egy kutyával. Hozzá kell tennem, hogy imádja a kutyát.

Galambs Szilveszter



CSALÁDI SZABADCSAPAT

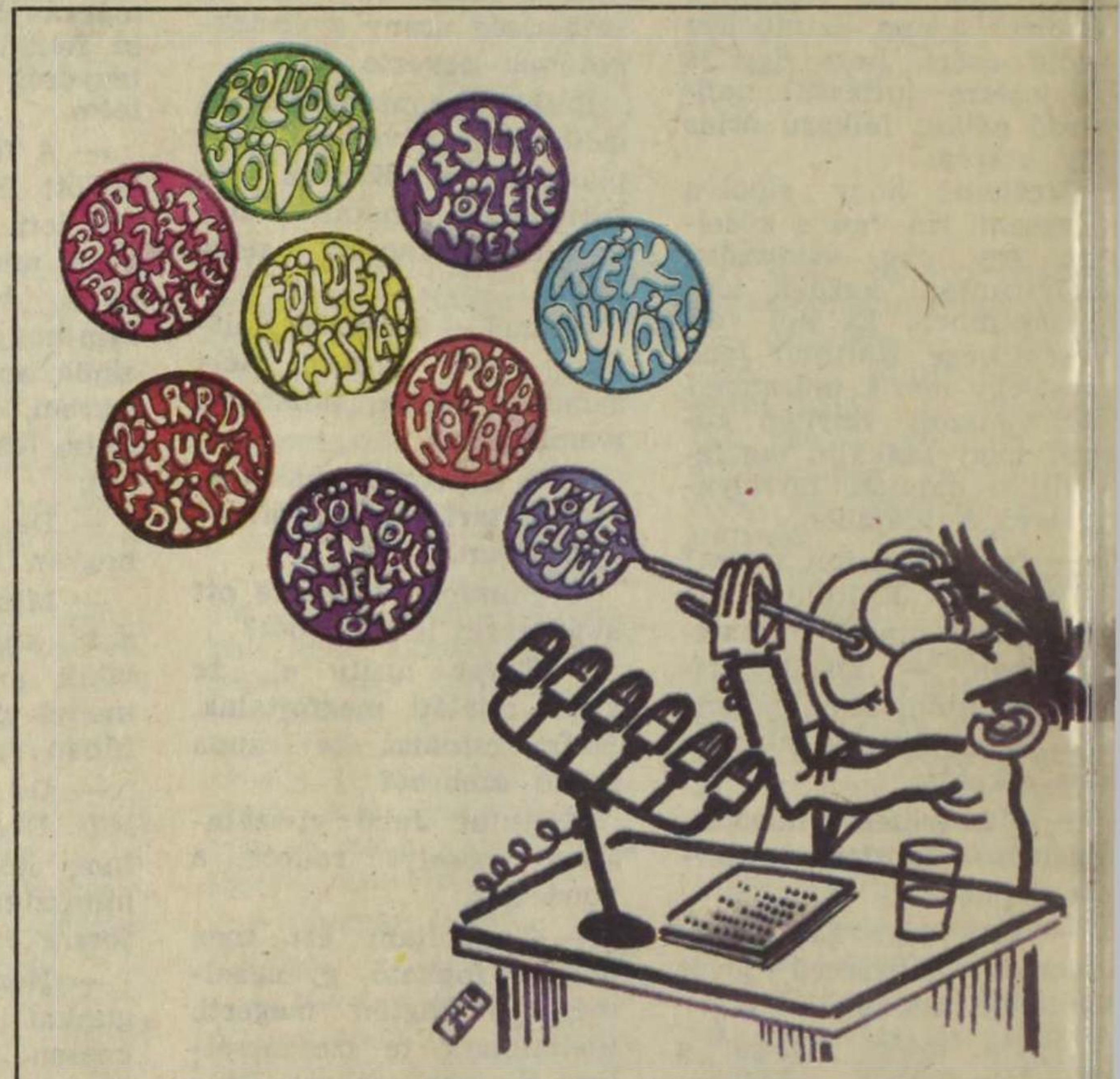
Ük-ükapám hihetetlenül szerencsés ember volt: 1848. március tizenötödikén született a pesti halpiac mellett. Abban a percben jött a világra, amikor Petőfi Sándor éppen nem szavalta el a Nemzeti dalt a Múzeum lépcsőjén. A szomszédok csodájára jártak a gyereknek, aki együtt született meg a magyar szabadsággal. Ük-üknagyanyám ellenben 1867-ben látta meg a napvilágot. Őt is körülajnározták az ismerősök, mert egyidős volt az osztrák-magyar szabadsággal. Apám a sors akaratából 1918. október 31-én potylyant e világra, egyidős volt az őszirózsás magyar szabadsággal. Anyám kicsit később, 1919. március 21-én sírt fel először, ő a kommün-féle magyar szabadsággal volt egyidős. Bátyám volt az egész családban a legmázlisabb: 1945 április 4-én merészkedett elő anyánk hasából, s egyből felkúszott a Szabad Nép hasábjaira. „Egyidős a szabadsággal” — hirdette a róla készült fotó. A bátyó 1950-ben is a címlapra került a Tartós békéért, népi demokráciáért című pletykalapban, ötévesen hintalovon lovagolt. „Egyidős a szabadsággal” — közölte a képalírás. 1960-ban — tizenöt évesen — KISZ-fogadalomtevőként volt egyidős a szabadsággal a Magyar Ifjúság szürke oldalain. Legutóbb 1980-ban — 35 évesként — volt egyidős a szabadsággal a Családi Lap hetedik oldalán. Bátyám ekkor már kissé pocakosnak, rogyantnak, ráncosnak mutatkozott, aki megvénült a szabadsággal együtt. Őcsém jobban választott az időpontot illetően: 1956. október 23-án bőgte ki magát a világra, a Sztálin-szobor ledöntésének perceiben. Kis családuk néhány napig azt hitte róla, hogy egyidős a szabadsággal, de november negyediké után kiderült, tévedtünk. A familia már teljesen letett a gyerekekről, mint családuk vakvágányáról, amikor tavaly mégis kiderült, hogy az őcsikénk valóban egyidős a szabadsággal. A fiú nagyon sajnálja, hogy 34 évet kel-

lett várnia, míg ez bebizonyosodott. A sor ezzel még korántsem ért véget. Családukban — Fekete Gyula ihletésére — az utóbbi időszakban több kised is világra jött. Zsoltika tavaly március 15-én, így egyidős a szabadsággal, Levente június 16-án — a nagy temetés napján —, ő is egyidős a szabadsággal. Mónika október 23-án, a köztársaság kiáltásakor született. Amikor Szűrös kikiáltott, unokahúgom is nagyot kiáltott, és kinyomta a Mónit, aki így egyidős a szabadsággal. Lajoska a négy igenes népszavazáskor gabalyodott bele a köldökzsinórjába, s mire kiderült a szabadság napja, Lajoska bekerült az inkubátorba, mint aki egyidős a szabadsággal. A családukban a legutóbbi „egyidős a szabadsággal” gyerek most március 25-én látta meg a

listás szavazólapot és a napvilágot.

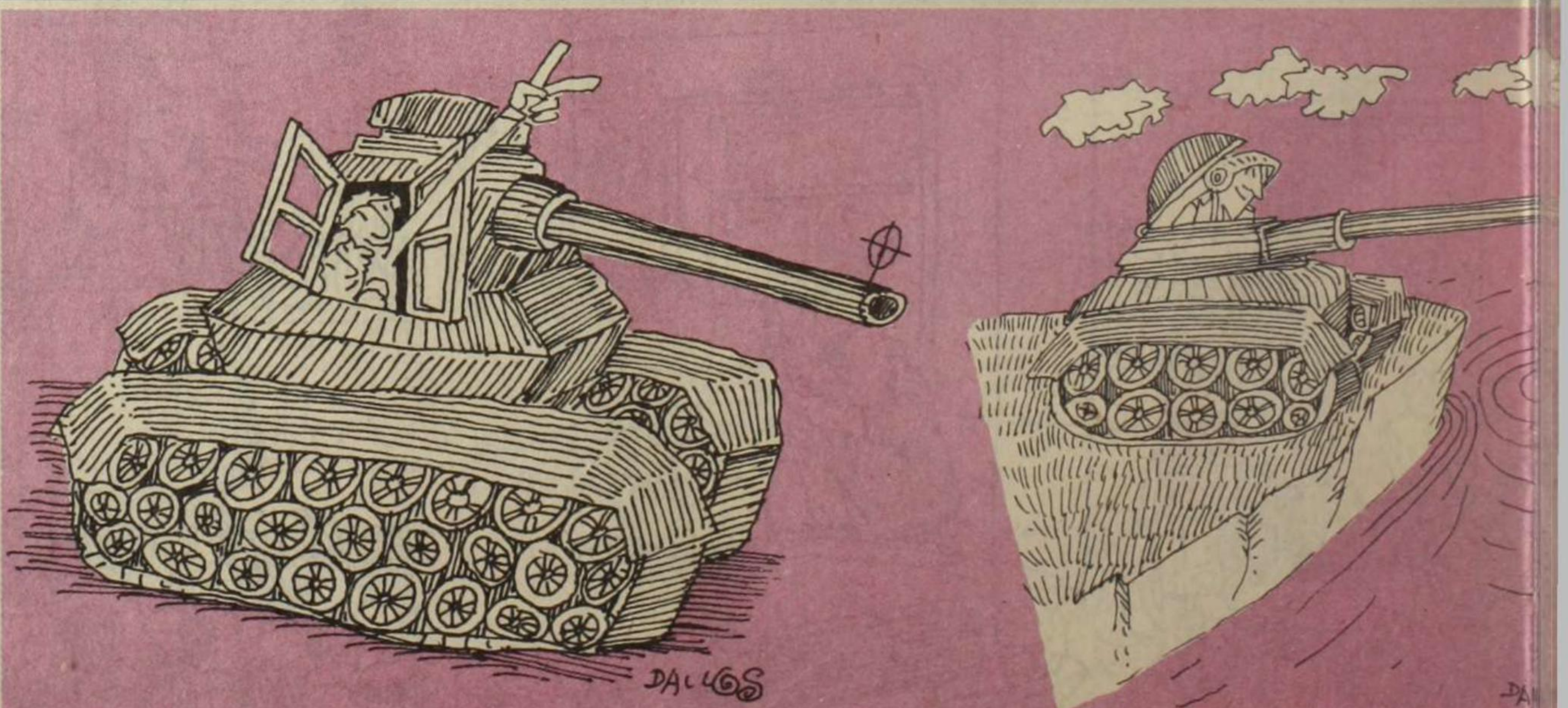
Familiánk egy kissé aggodni kezd. Lassan megszületnek a családban az unokák. Velük mi lesz? Ők nem lehetnek már „egyidős a szabadsággal”-gyerekek? Erre békék, ne hagyjátok, hogy legyen! A családi hagyományokat folytatnunk kell. Bölcs nagyatyám csak legyintett erre aggodalomra. „Ne idegeskedj, te — mondotta —, majd kiderül, lálunk valamit. Így együtt, magyarok. Az nem lehet, hogy további nemzedékek ne legyenek egyidősek a szabadsággal. Bízunk a jövőben. Kelet-Európában mindig történik valami. Még a dédunokám is egyidős lesz a szabadsággal. Ha ezután minden úgy megy majd, mint eddig.”

Majláth Mikes László



SZÓNOKI BUBORÉKOK

DALLOS: MIT KEZDJÜNK A TANKOKKAL?



— VÉGRE, VAN LAKÁSUNK!

KAPAS

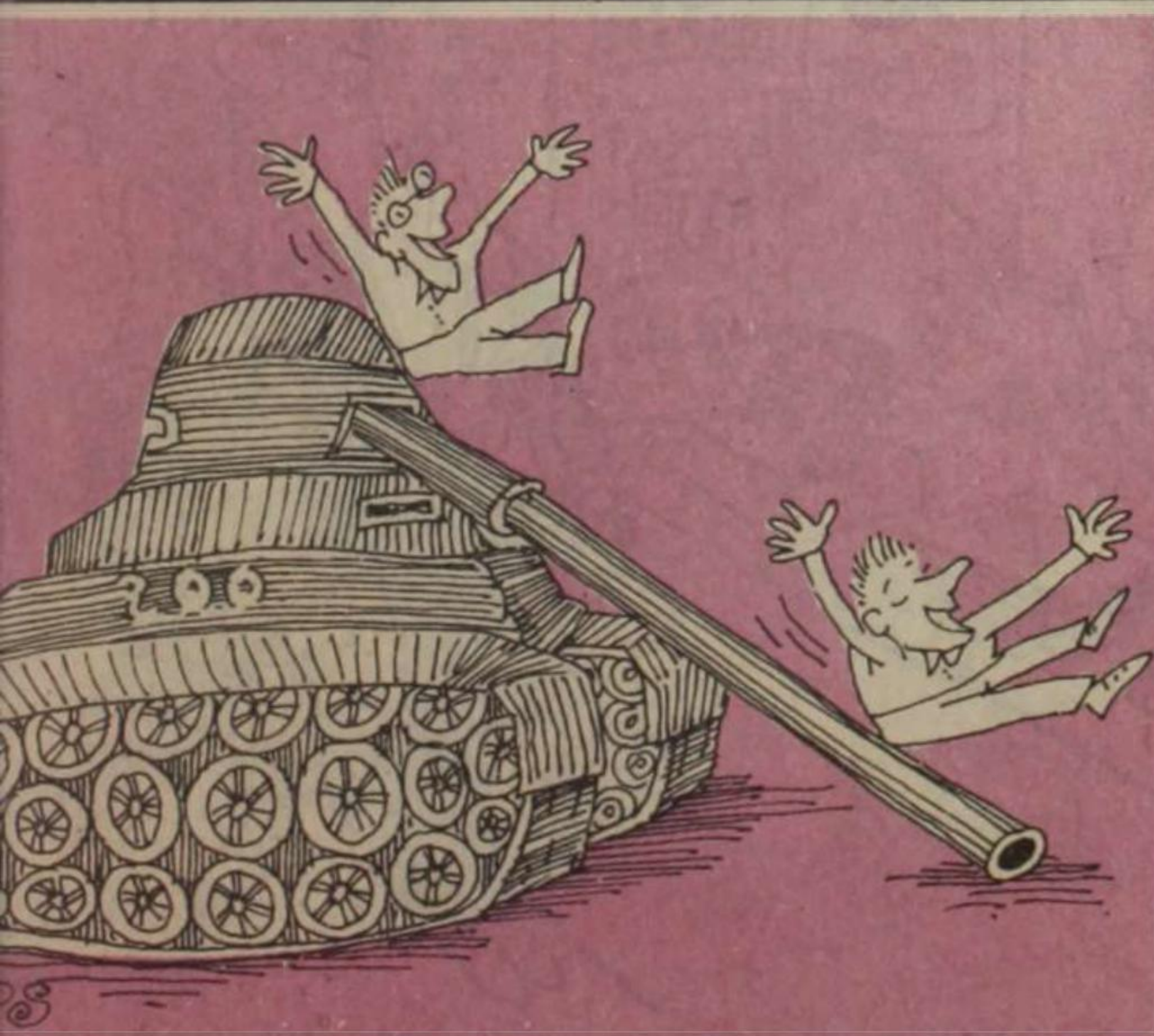
MALÉV-TANÁCSKOZÁS



– Vajon hogy tudnak a Chagall-képeken az emberek repülni?



– Szerencsénk volt, hogy egyszer sem szakadt ránk a lafon...



CSÜSZDA

IRMA, TE RÉMES

– NEM LÁTOK A PIPÁTÓL!
MEGINT A CAFKAK
JÁRNAK JÓL. NYÍLNAK
A KUPIK, NAPI
HÁROM-NÉGY FUVAR
ÉS MÁR KERESTEK
EGY KALAP DOHÁNYT.
ENGEM MEG ÉJJEL-
NAPPAL ÍZÉLGET AZ
APEH ÉS MÉG ÉN
FIZETHETEK ÉRTE...



Jessék engem meglapni!

Valaki motoszkált a zsebemben. Amikor odakaptam, már késő volt, a pénztárcám helyett csupán egy díszes névjegykártyát találtam benne, rajta a felirat: dr. Zsebi Baba, zsebtolvaj.

Megfordultam és ott állt előttem a maga teljes valóságában dr. Zsebi Baba. Nevével némiképp ellentétben dr. Zsebi Baba nem nő volt, hanem férfi, a körülményekhez képest nem is túlságosan antipatikus.

– Zsebi Baba – nyújtotta felém a kezét a férfi. – Lenne néhány perce a számomra?

– Ellopta a pénztárcámat, s most még beszélgetni akar velem?

Zsebi Baba doktor figyelmeztetőleg emelte fel a mutatóujját.

– Csak szakszerűen, kérném, ha lehetne! – mondta. – Nem loptam el, hanem eltulajdonítottam. De éppen erről szeretnék beszélni. Üzleti ajánlatom van az ön számára?

– Lépjek be az üzletbe? – kérdeztem gúnyosan. – Együtt kotorászunk a mások zsebeiben?

– Félre tetszik érteni – mondta Zsebi doktor. – Másról van szó. Ha sikerül megállapodnunk, akkor egy bizonyos, előre meghatározott térítés ellenében én önt rendszeresen meglapom.

– Micsoda? És mi ebben nekem az üzlet? – kérdeztem felháborodva.

– Csak lassan a test-

tel! Hiszen tetszik tudni, milyen világban élünk! Ha nem én lopok magától, lop majd más, s végső soron még ott van az állam is...

– Ne keverjük bele az államot a maga piszkos üzelméibe! – mondtam a szakembernek. – Maga tolvaj, zsebmetsző!

– Így is lehet fogalmazni – felelte higgadtan dr. Zsebi. – De a legjobbak egyike. Tudja maga, milyen zsebesek vannak? Elszakítják a kabátzsebét, bepiskítják a ruháját... Uram, maga nem tudja elképzelni, hogy milyen alakok léteznek! Van, aki pengével dolgozik!

Valósággal beleborzongtam a lehetőségbe.

– Mindezekkel szemben itt áll az én üzleti ajánlatom – folytatta Zsebi doktor. – Havonta egy alkalommal, de ha önnek úgy előnyösebb, akkor kétszer, ellopok öntől egy bizonyos, előre odakészített összeget. Önnek semmi dolga, csak megy, sétál az utcán, füttyörszik, esetleg bámulja a nőket, észre sem veszi és én már ki is loptam a zsebéből a pénzt.

– Mégis, körülbelül mennyire gondolt? – kérdeztem.

– Ezen nem fogunk összeveszni – veregetett hátba dr. Zsebi. – Még senki sem panaszkodott! Ráadásul mi garanciával dolgozunk.

– Garanciával?

– Hát persze. Minden egyes lopásunkhoz fél éves garanciát adunk. Együttal egy kis sorsjegyet hagyunk a pénztárcája helyén, mellyel év végén sorsoláson vesz részt. Ha szerencséje van, visszanyerheti valamelyik ellopott pénztárcáját.

– Ez valóban csábító ajánlat – mondtam. – De ha megengedi, még néhány napig gondolkodom. Meg kell beszélnem a feleségemmel, hiszen tudja hogy van az, nálunk is az asszony a pénzügyminiszter...

– Természetesen gondolja meg jól – válaszolta dr. Zsebi Baba. – A névjegykártyámon rajta van a telefonszámom. Napközben dolgozom, de esténként általában otthon talál.

– Hát akkor a viszontlátásra.

– Viszontlátásra – felelte dr. Zsebi. – Ja, és még valami! Ha módja van rá, tartson inkább valutát a zsebében. Önnek is jobb, kevesebb bankjegyet kell magánál hordania, és számomra is előnyösebb, mert nem kell bajlódnom itt az utcán a pénzváltókkal. Ha tudná, mennyi közöttük a megbízhatatlan, kétes egzisztencia...

Föld S. Péter

MSZMP sóhaj:

Legalább a láncainkat adjátok vissza!



Gorbacsov dalolhatná: Vilna, óh Vilna, te szép és csodás!



– Azért mégis csak más egy demokratikusan megválasztott kormány alatt éhezni...

Uszkveország

Sokat számolunk mostanában és mindig van valami, ami nem stimmel. Már ilyenkor hónap elején vésszen fogy a fizetésünk, de vannak, akik észre sem veszik a felkínált pénzt: a Fővárosi Adófelügyelőség kétségbeesett felhívással fordult azokhoz, akiknek visszajár a tavaly levont adóelőlegből, de az értesítés ellenére sem mennek el a pénzért. Nem hiszik el, hogy visszakapnak az adóból, valami suskust éreznek emögött: hátha ezt az adót is megadóztatják...

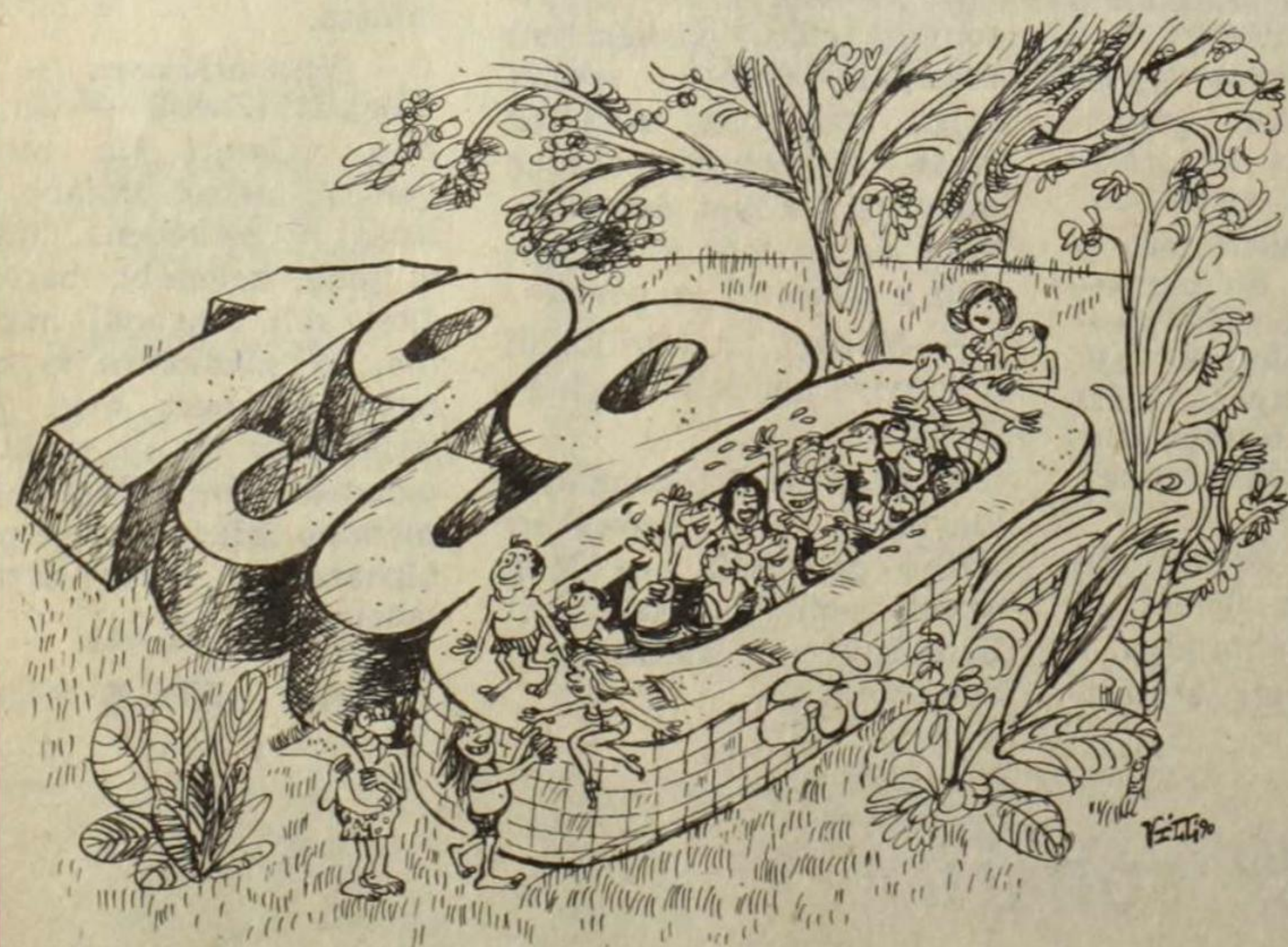
Vannak, akik azért számolnak, mert el akarják számoltatni őket. Nos, ha az illető bemond egy többmillió totónyereményt, ki képes ellenőrizni, hogy még szelvény sem volt a kezében sohasem. És számoltak meg újrászámolnak szavazatokat és nem szavazókat – esetleg néhol azok szavazatait is – és megszámláltak mindannyiunkat, mivelhogy népszámlálás is volt. De sem azt nem tudjuk még március 25-e után, hogy hányadán állunk, sem azt, hogy hányadán vagyunk, pedig megszámláltatásunk még februárban befejeződött. Illetve van egy hivatalos adat: 10 millió 450 ezren voltunk január elején. Úgy nagyjából, uszkve. A számlálók, amikor kitűzték a népszámlálás időpontját, nem számoltak a nép jelenlegi hangulatával. Sokan elzárkóztak és a becslések szerint majdnem 40 ezren nem is jelentkeztek, hogy kihagyták őket. Persze csoda lenne, ha pont ez az adat stimmelne.

Hiszen nemrég az is előfordult, hogy néhány községben az átlagosnál jóval magasabb volt a születések száma, egy kollégán ezen belekesedett, utána nézett és kiderítette, hogy nem a helyi honfitársaknak volt nagyobb a kedve. Az ott állomásozó szovjet katonák családjában történt születéseket is beleszámlálták a statisztikába. És nem is ideiglenesen!

No és az adatok! Amelyek tulajdonképpen semmire sem jók, mert sohasem épült annyi lakás, iskola, óvoda, amennyire népszámlálás alapján szükség lett volna. Ugyanakkor ezekre az adatokra hivatkozva hoztak döntéseket, amelyekről tudjuk, hogy milyenek voltak. De ezért is mi vagyunk a hibások. Mindig másképp mozogtunk, amikor számoltak bennünket.

És pontatlan adatokat adtunk. Pláne, amikor szomszéd diktálta be ezeket, mivel a számlálóbiztos sietett. Így történhetett meg, hogy Jánosról azt írták fel, hogy két nővel él. A szomszédasszony Katit is látta kulccsal bemenni a lakásba, meg Borit is, de nem tudta, hogy Bori az új szerzemény. Kati közben elköltözött Jóska albérletébe. Jóska Kati miatt kirúgta Zoltánt, őt pedig teljesen kihagyták a számlálásból. Csak nehogy az ellenőrző számlálón – mert szűkebb körben ez is lesz – számonkérjék Katit Jánoson. Bori leszámol velük. Ha még ott lesz...

Földi Iván

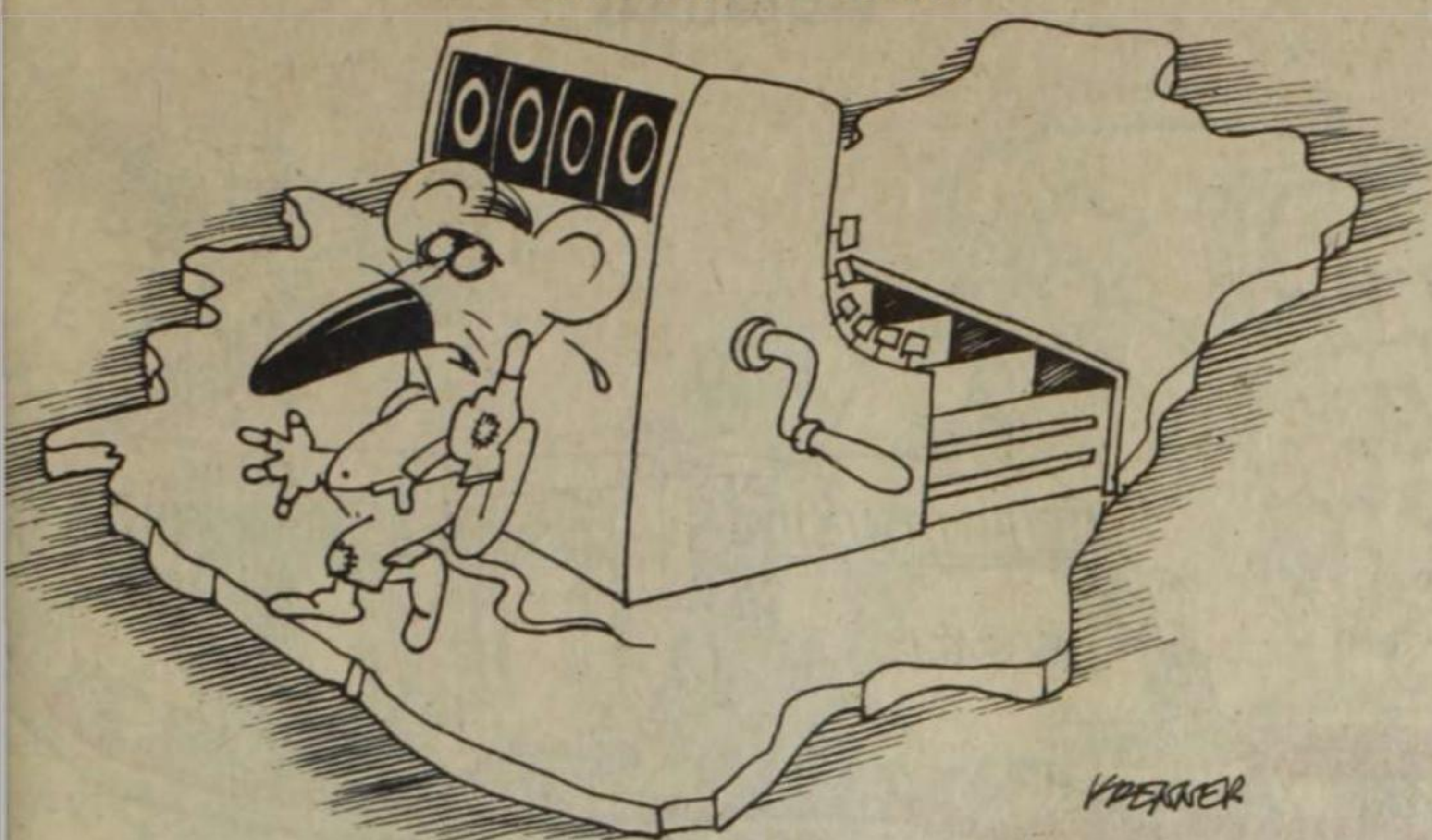


A MOSAKODÁSOK ÉVE



– Azt mondta, jöjjünk a nagybőjt után érdeklődni, talán valami tud mondani.

NULLÁRÓL INDULUNK



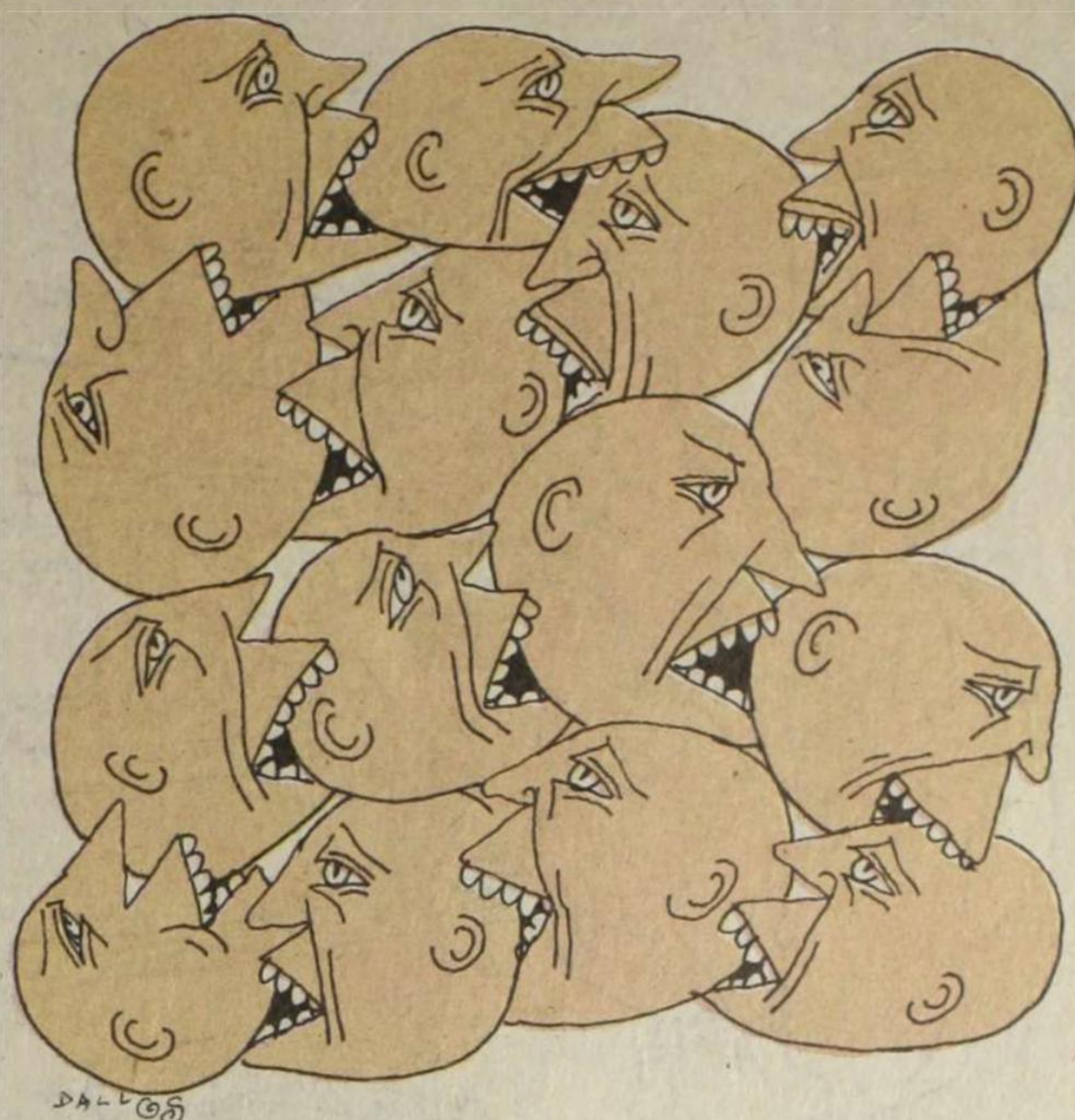
A baloldaliság a kommunizmus gyermekbetegsége
**E SZERINT HETVENEN
 FELÜL IS KIÜTÉST
 LEHET KAPNI TŐLE?**

MEGEMELT TARIFA



— Ne keseregj, a második fordulóban talán bejutsz...

POLITIKAI VITAKULTÚRA



Pozsgay nem érti:

MIÉRT NEVEZIK SOPRONT A HŰSÉG VÁROSÁNAK?

baki-baki hátán

Jaj, tisztelt akadémikus úr, már Ön is „többmilliós nagyságrend”-ről szónokol? Hát éppen Ön ne tudná, hogy nagyságrend csak tízes, száz, ezres, tízezres, százezres, milliós, milliárdos stb. lehet? Hogy a „több százezres”, „többmilliós” nagyságrend is csak százezres, milliós nagyságrend?

Mivé leszünk, ha még Akadémiánk jelei is elfelejtik, mi mit jelent anyanyelvünkön? Egy biztos: e feledékenyek mellé nagyságrendet bizonyosan nem tűznék.

„Kulturális” — olvasható A Hét című tévéműsorban a képernyőn. Nos, a kulturális csak akkor igazán kulturális, ha nem kulturális. A kultúrához ugyanis a helyesírás is hozzátartozik. Mondom nem minden ironia nélkül, azaz ironikusan.

Egy pártvezetői nyilatkozatból (Magyar Nemzet): „Valljuk, hogy a tudományban (...) előnyt kell biztosítani a keresztény értékek (...) érvényesítésének.”

Kevés agnosztikus viseltetik akkora megbecsüléssel a keresztény értékek iránt, mint e sorok írója. Aki mindazonáltal úgy véli: a vallás aligha mehet el annak vallásáig, hogy a tudományban hitbéli értékeket kell előnyben részesíteni. Meggyőződésem: el kell jutnunk oda, hogy a tudományban végre csak a tudományos értékek élvezhessenek előnyt.

„Aldemey” — olvasom több helyütt is a Filatéliai Szemlében. Aldemey új bélyegei így, Aldemey új bélyegei úgy.

Nos, kérem, Aldemey nem létezik, sosem létezett. Amiről szó van, az Alderney, egy Nagy-Britanniához tartozó kis csatornasziget, amelynek néhány éve saját postaigazgatása és bélyegkiadása van. Nevét már csak ezért is ismerniük kellene a filatélia szakértőinek.

„Sidó”-nak ejti a tévé egyik külpolitikai tudósítója a „Sidó” nevet.

Tisztelettel: a „Sidó”-nak írt név helyes ejtése: Zsidó. Amiként a Jósikáké Józsika, nem pedig Jósika, a Dessewffyé Dezsőfi, nem pedig Desseffi, a Cházáré Császár, nem pedig Házár.

Tévedés ne essék: ezt nem mint „sidó” mondom, hanem mint olyan magyar, aki még tudja, milyen a mi régies írású családneveink helyes ejtismódja.

Nem tagadom, fölöttébb idegesít sportnyelvünk egyik-másik agyrémszerű kifejezése. Például, hogy ez vagy az a sielő (amiként tévénkben már többször is elhangzott) a legjobb időt „mente”, a legnagyobbat „bukta”, sőt „este”.

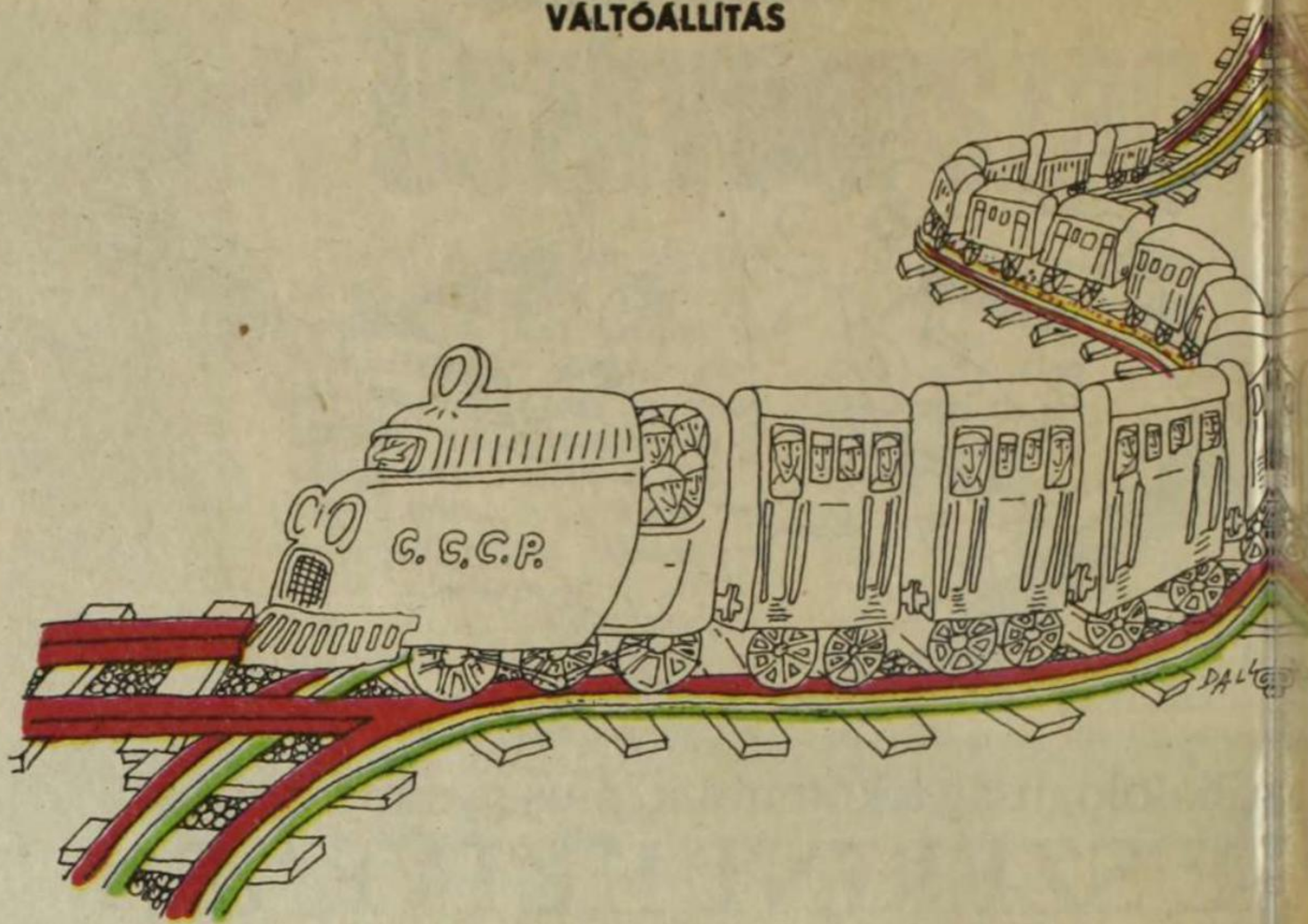
Egyezzzünk meg abban, kedves nyelvficamárok, hogy a „mente” egy ruhadarab, a „bukta” egy sütemény az „este” pedig egy napszak.

Timár György

VÁLTOÁLLÍTÁS



– Szegény kis Oleg és Natasa, most kezhetnek oroszul tanulni...



Pasli

SZOMSZÉDOK



CKM/9.



– Felkészülni ... vigyázni ...

3 PILLANATKÉP



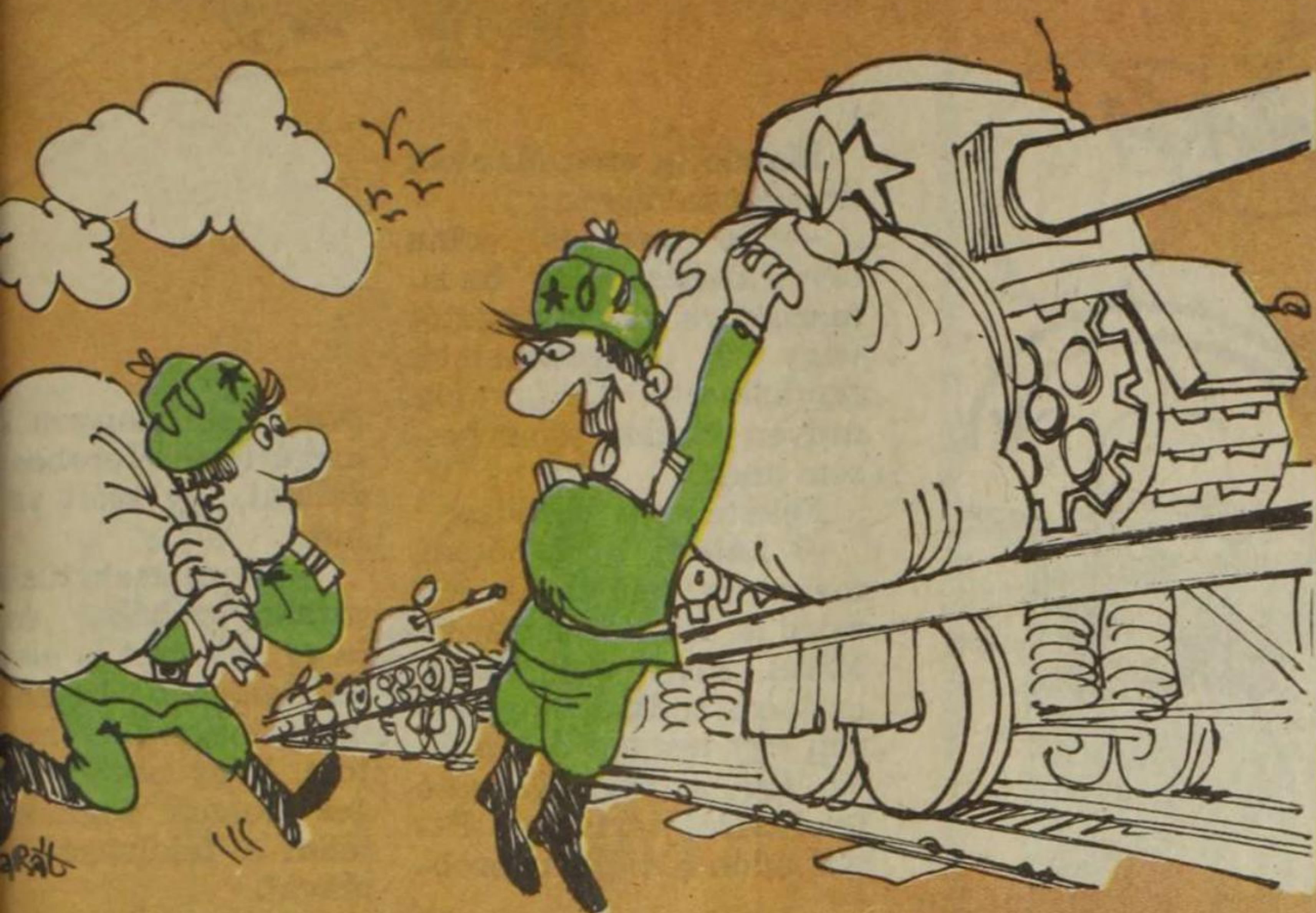
Korai gyékű pánccal



Édeglencsén
hátránkban
tartózkodó...

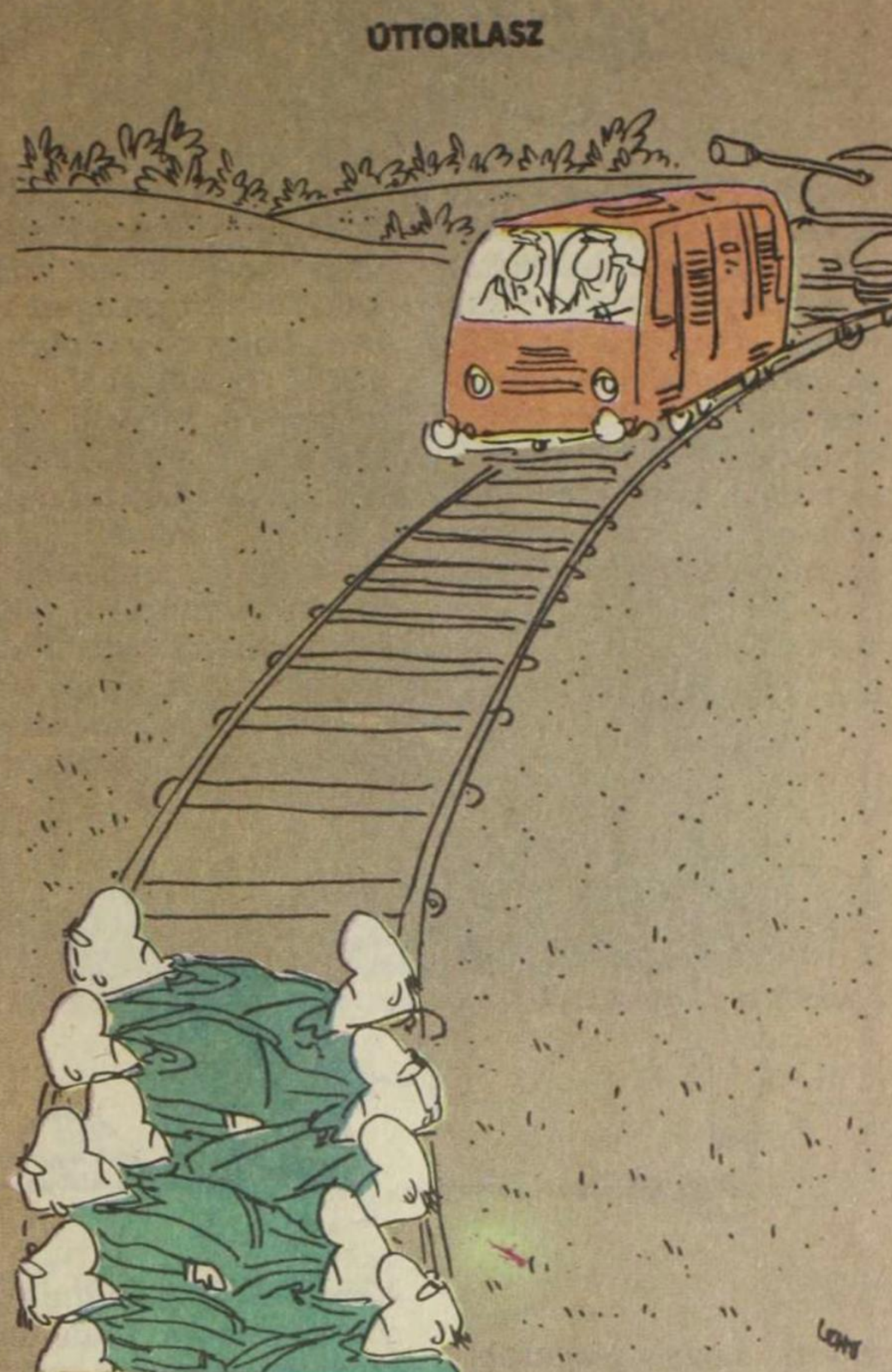


Feljes fegyver
retben
hátrafele

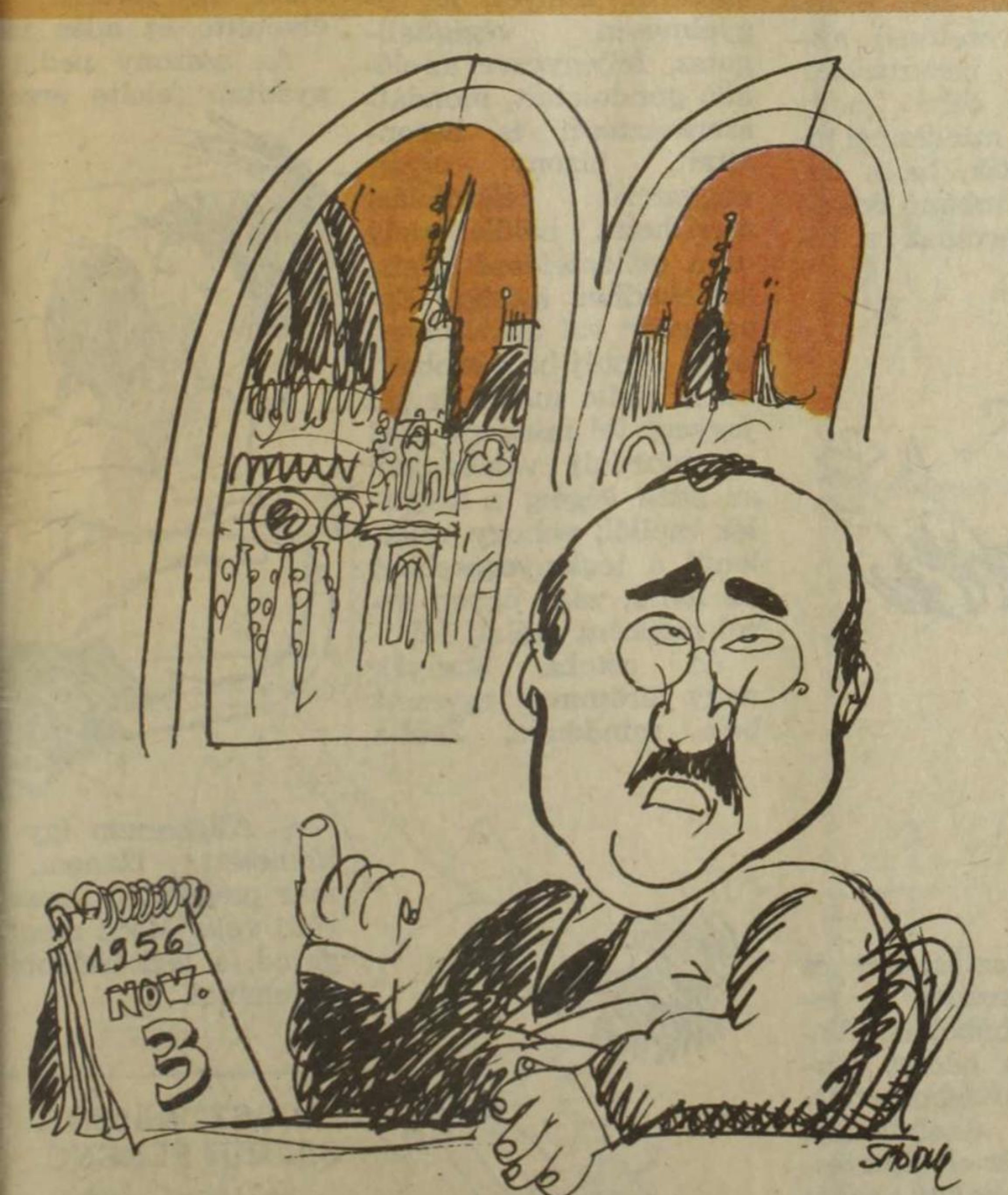


– És mi lenne, Szergej, ha itt maradnánk, mint orosz etnikum?

Damoj



– Ezek alighanem veteránok...



– Aggodalomra semmi ok, a szovjet csapatok bevonulásához kell legalább 2721 tehervonat, amit még Záhonyban át kell rakni, ehhez kell legalább másfél év.



– Nekem hiányozni fognak azok a kis romantikus hangrobbanások...

MANYÁK ÚR HOZZÁSZÓLÁSA

Ismeretes dolog, hogy élnek napjainkban emberek, kik előrejutásukat nem annyira hozzáértésük révén, mint inkább alázatoskodásukkal és mindenféle hajbókolásokkal igyekeznek egyengetni, és minduntalan azon gondolkodnak, hogy hogyan és miként viselkedjenek

men felszólalását vagy a híreket az átszervezésről vagy egyéb efféle dolgokat. Történt pedig ez időben, hogy a vállalat vidéki részlegéből egy megnyerő külsejű és jó képességű férfit helyeztek föl a központba, bizonyos Verebes László nevezetű munkatársat, kinek gyorsan felfelé ívelő pályája egészen elragadtatta Manyák urat, és már az első napon vacsorára hívta magukhoz



Mondotta erre Manyák úr aggódalmasan:

— Ez nem is volna olyan nehéz dolog, ha ismerném a vezérigazgatót vagy a helyetteseinek gondolatait. De vajon milyen módon ismerhesem meg?

Felelte erre Verebes:

— Látod, Lipótom, mennyire felületesen kezeld a karriered ügyét. Mivel, hogy úgy látom, azt sem tudtad, hogy éppen egy negyed óra múlva fog a vezérigazgató felolvasást tartani a Petőfi adón a vállalat prob-

pedig, aki nagyon megértette Verebes dolgot, így szólt azhoz:

— Menj csak tüstén másikk szobába, és hogy egy szót is elve az igazgató beszéd mert magam is azt tom, hogy nagyon léges dolgok fognak tenni a felolvasás mával.

Azzal megvárták, Manyák úr elhelyezked a készülék mellett, kor pedig kettesben mároztak egy ideig mindenféle jóval má nálták egymást, Verebes csendesen vozott. Kisvártatva Manyák úr kidugta jét a szobájából és naszosan mondta Zsónak:

— Képzeld, hogy mindig nem a vezérigató szól, hanem a szimfonikus zene és csaknem leragasz szemem. A mi Versünk úgy látszik, elvétette az adás idő

Az asszony pedig gyadtan felelte erre



dott már, milyen módon maradhatna kettesben Zsófiával, s kieszelve valamit, így szólt Manyák úrhoz:

— Már többször észrevettem, kedves Lipótom, hogy minden kívánságod az, hogy a hivatalban magasabb beosztásba jusd és, hogy az igazgató kegyes barátságát is elnyerd. Azonban úgy vélem, túlságosan hosszú úton és sok kerülővel indultál el a cél felé, holott van ennél sokkal rövidebb út is, melyet azonban csak keveseknek szabad ismerni, mert különben senki sem lehetne osztályvezetőnél alacsonyabb beosztásban. Tudd meg tehát, hogy a főnökök mindennél inkább szeretik, ha a beosztottak bűnbánó önkritikát gyakorolnak a hi-

ahhoz, hogy magasabb pozícióba kerülhessenek. Nos, ilyen ember volt bizonyos Manyák Lipót nevezetű, középkorú férfi is ki tisztviselő volt egy termelőüzemnél, s ki csupán a karrierjével törődött, és egyébbre sem tudott gondolni, mint a hivatali beosztások dolgára. Felesége, kinek Zsófia volt a neve, 28

Verebest. Az pedig a második vacsora után annyira megismerte már a háziakat, hogy bárkinél jobban tudta mi az, amire Manyák úr és Zsófia asszony is, külön-külön is és a legjobban kíváncsi, és mi az a dolog, amelyre külön-külön is a leginkább áhítoznak.



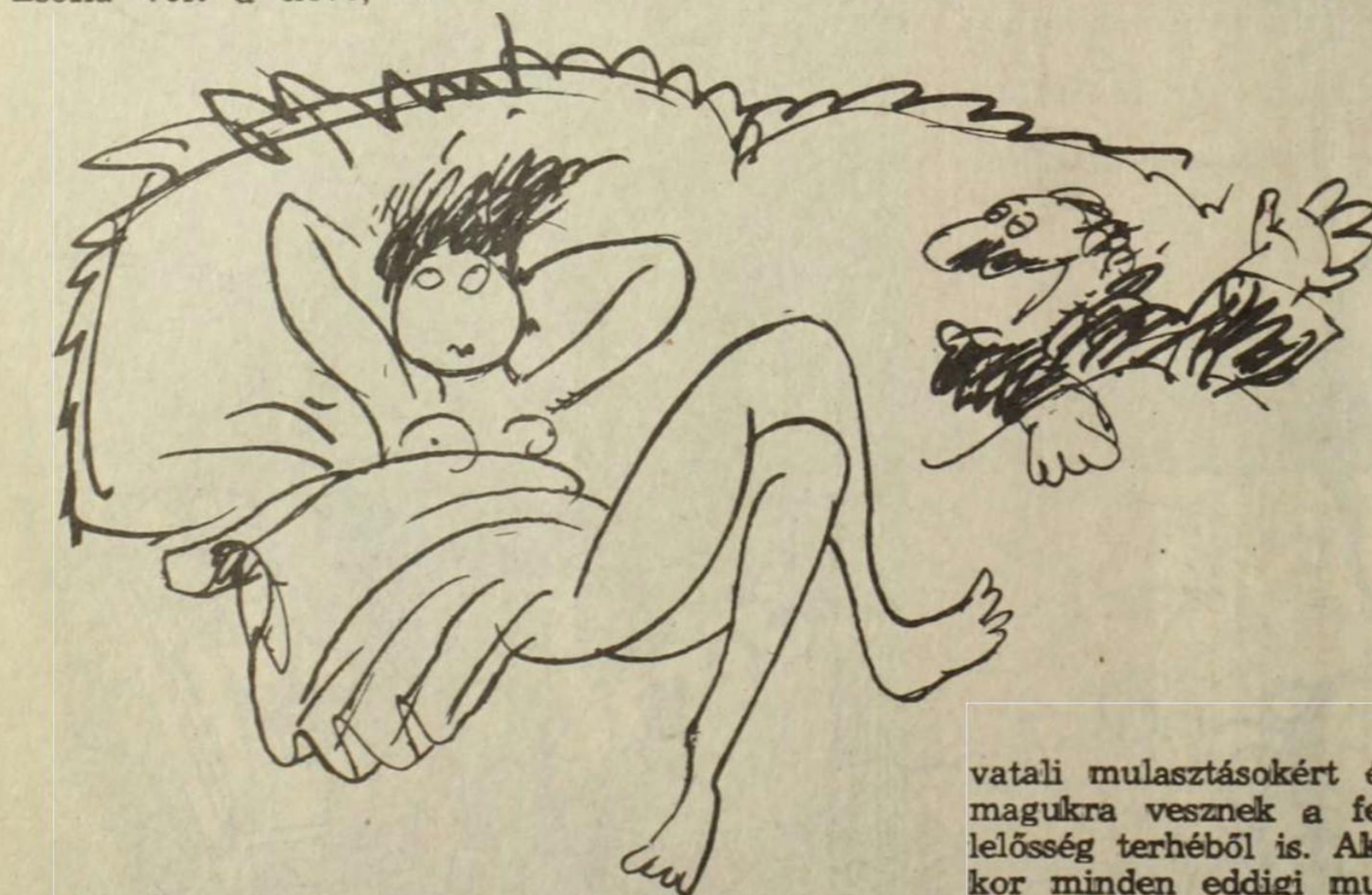
lémáiról, melyet, ha figyelmesen végighallgatsz, feljegyezve az előadó gondolatait, mondat szerkesztését és hasonlatait, bizony olyan nagyszerű felszólalást meríthetsz belőle, mely után előléptetésed aligha késlekedhet sokáig. Éppen ezért azt tanácsolom, hogy vonulj be a szobádba, a rádió mellé, és jól jegyezz fel mindent és el ne mozdulj valahogyan az adás végéig a készülék mellől, nehogy véletlenül a leglényegesebbet ne halld, vagy éppen arról másként szólalj fel.

Az ostoba Manyák nagy örömmel egyezett bele mindenbe, Zsófia



— Alighanem így ténhetett. Hanem, már megtörtént, soredj vele. Majd meghatod, a legközelebbi kalommal.

ILLUSZTRÁCIÓK:
SAJDIK FERENC



esztendő, fiatal és feltűnően csinos, kissé molett asszonyka volt, akit férje mindazonáltal igen szűk koszon tartott, és ha Zsófia néhanapján a férje mellett vetett magának ágyat, az elmesélte neki, az okos Kele-

Es mert Verebes ezúttal erős bort hozott a vacsorához, egy idő múlva olyan módon kezdtek nézegetni egymást az asztal szorán, hogy Verebes csupán azon gondolko-

vatali mulasztásokért és magukra vesznek a felelősség terhéből is. Akkor minden eddigi mulasztások megbocsáttatnak neked, alkalmasnak bizonyulsz az előléptetésre. Mindenekelőtt tehát az szükséges, hogy nagy buzgósággal gyakorolj önkritikát és szavaidat a vezérigazgató vagy helyetteseinek gondolataiból formáld.





Hegedüs István
Fülöp György
Krenner István
Brenner György
Dallos Jenő



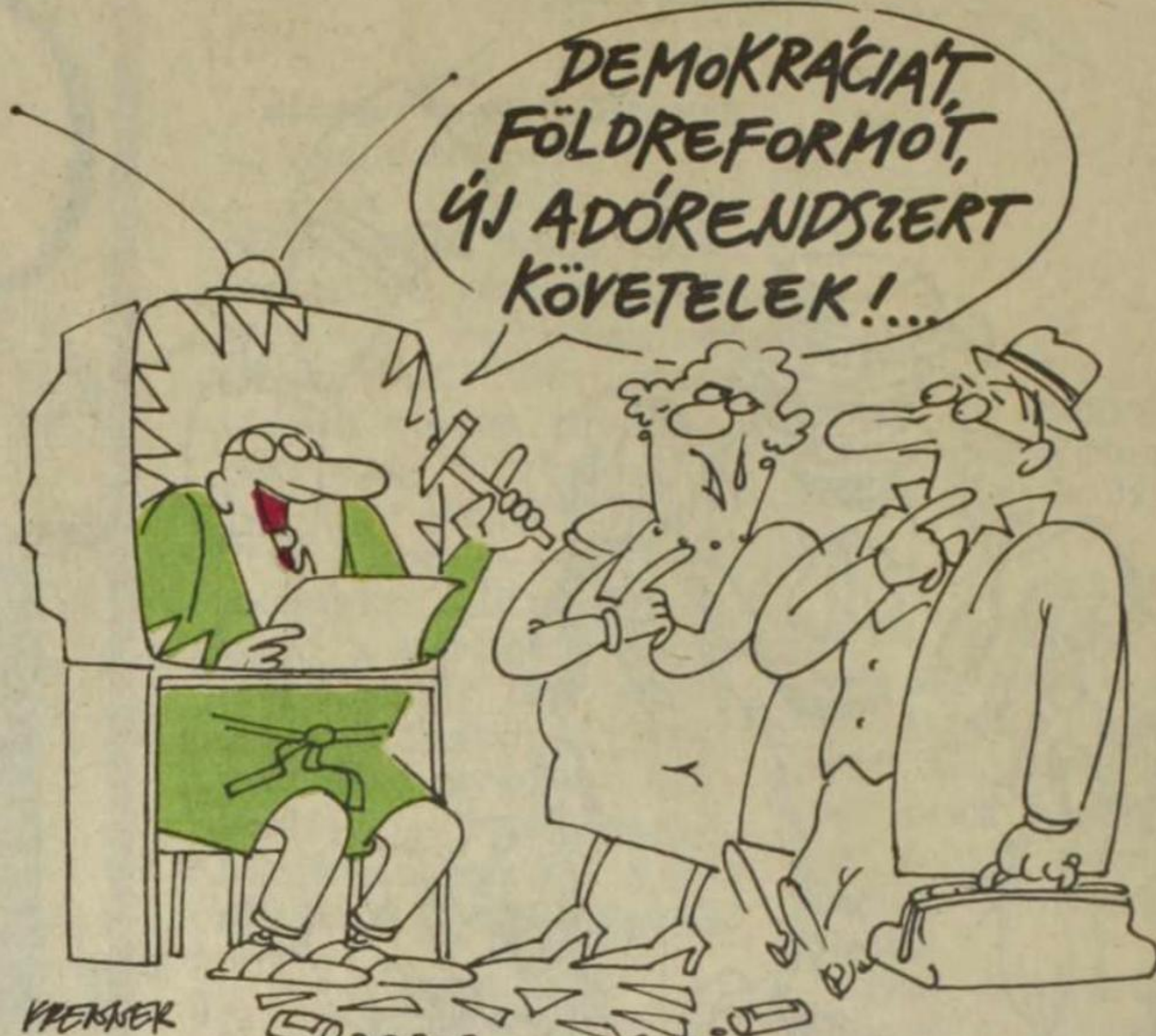
RÖPRIFORT



- Józsi bácsi, bedobta az urnába?
- Be én, fiam. Inkább én dobok az urnába, mint engem dobjanak az urnába.
- Aztán, miért van bekötve a füle?
- Megvették.
- Mint pártaktivistát?
- Mint alkoholistát.
- Élvezte az első szabad választást?
- Eleddig hétszer. Először 1918-ban választottam szabadon, aztán 1919-ben, aztán 1920-ban. Negyedszer választottam először szabadon 1945-ben, aztán 1950-ben. Majd 1985-ben a kötelező két jelölt közül. Most pedig hetedszer választottam először szabadon. Baromi jó volt.
- Elmegy a választás második fordulójára is?
- El én, fiam. Mindig kedveltem a második fordulót. Kérdezzék meg az asszonyt. Csak egyet sajnállok.
- Mi légyen az, Józsi bácsi?
- Hát az, hogy a Brezsnyev nem érhetette meg ezt a napot.
- Miért?
- Mert akkor most ütötte volna meg a guta.

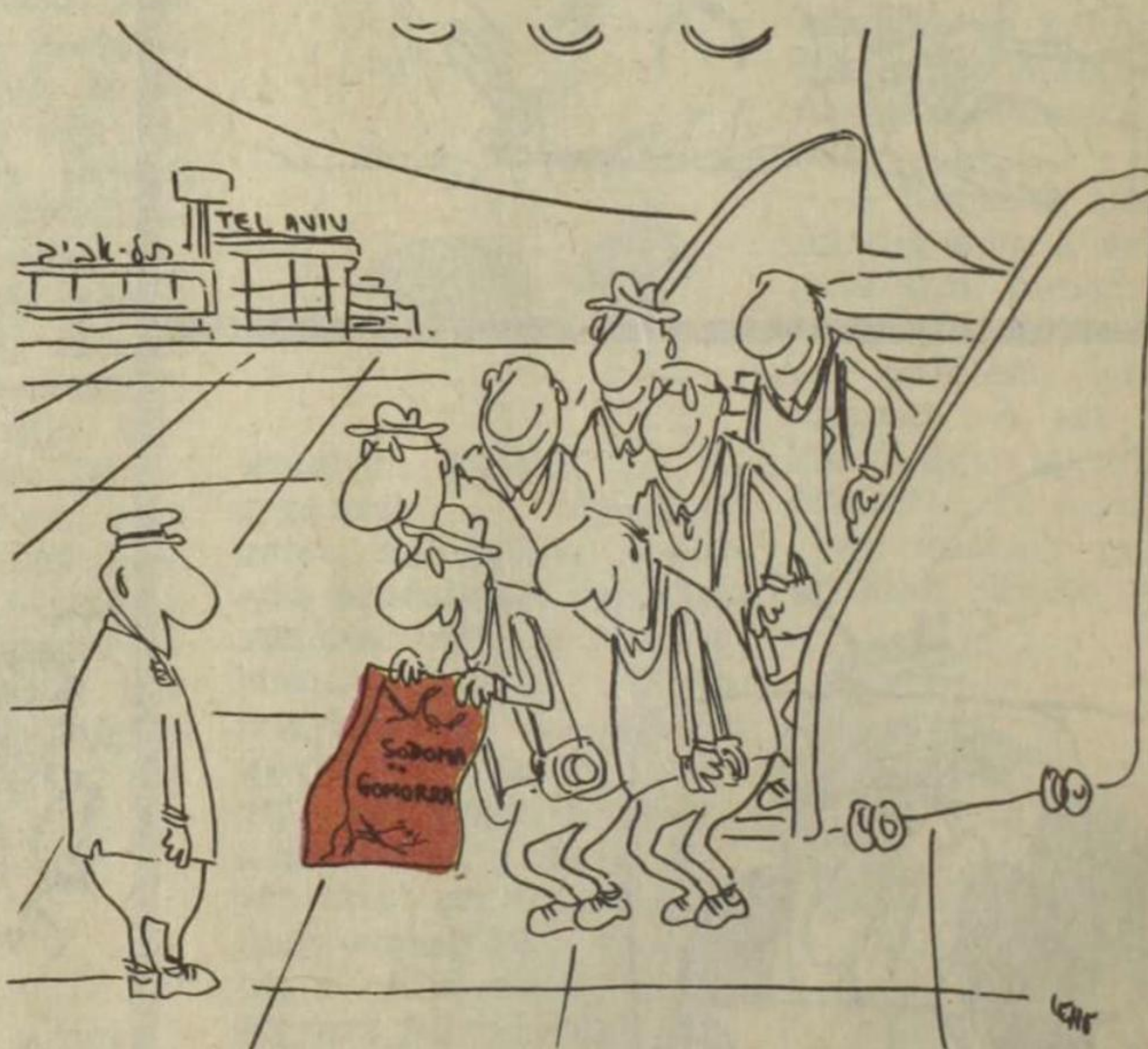
(m. m. l.)

ELVONÁSI TUNET

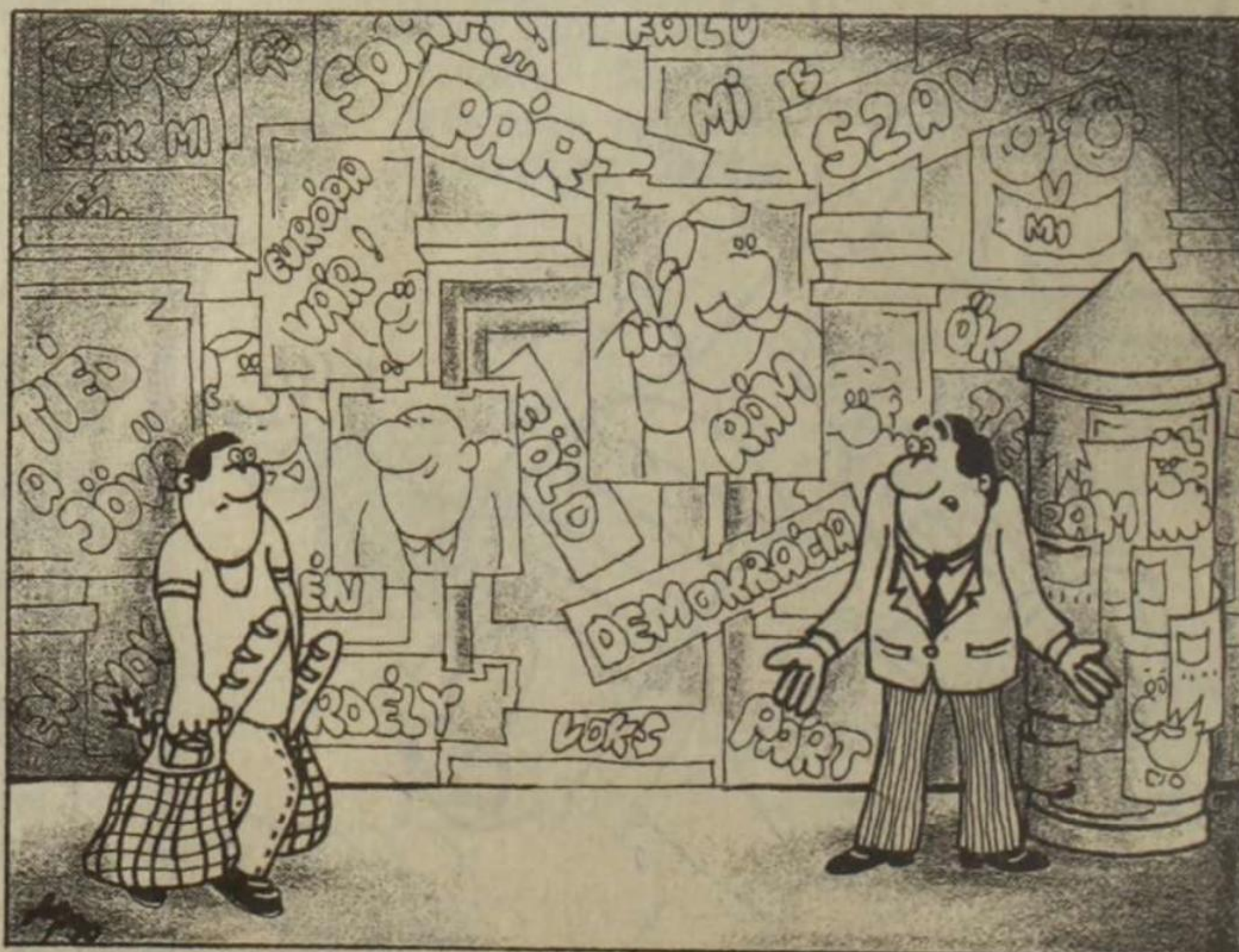


— Azt mondja, neki hiányoznak a politikai hirdetések...

LELKES MAGYAR CSOPORT



VÁLASZTÁSOK UTÁN



— Itt valahol egy közértnek kell lenni!

AZ OLVASÓ ÍRJA

leg vagyunk öbbenve

Fisztelt Szerkesztőség!
Velhábtorodással vettem
omásul, hogy a szatiri-
s hetilap kettéválása
ocsán engem, mint elő-
tőt meg sem kérdeztek,
gy melyik lapot válasz-
n, s kaptam a „régit”.
gy nincs más választá-
n, mint példányonként
árolni a lapjukat (re-
lem, lehet majd kapni).
szont lehetőségem van
zehasonlítani az össze-
sonlíthatatlant (már
nt a két lap színvona-
ha a másik lap tekin-
ében erről egyáltalán
et beszélni.)
Kívánok Önöknek jó
nkát, sok sikert, sok
fizetőt.

Szívélyes üdvözléssel:
Boór Károly
Budapest,
Harrer Pál u. 22.

kus József úrnak,
Új Ludas
szerkesztője

Az Új Ludas első szá-
ának megjelenése alkal-
ból kérem, fogadja leg-
zintébb szerencsekívá-
tamat. Hát igen, (az új)
r nem az (a régi) a Lu-
s. Legalábbis ami a ré-
Ludas március 14-i szá-
t illeti. Látszott, hogy
már nem a régi gárda
ve. Szegényes, infanti-
vicceket olvastam ben-
— a rajzokról már nem
beszélve. Szóval, a régi



Ludas az új mellett labdá-
ba sem rúghat!

Mindegy, ez év végéig
még kibírom a régi Ludast
is (addig szól az előfizeté-
sem) viszont pár nap múl-
va Pestre megyek, s ak-
kor előfizetek az Új Lu-
dasra.

Barátságos üdvözléssel:
Alexander Deák
Wuppertal

Új Ludas
Független szatirikus
hetilap
Árkus József
főszerkesztő úrnak

A Ludast az Ön és mun-
katársai neve fémjelezte
és ahhoz ragaszkodunk,
nem a lap címéhez, ezért
már le is mondtuk a régit
és előfizettünk az Új Lu-
dasra, az első számot pe-
dig megvettük, mert „ez
az, ami kell nekünk.” Bizo-

nyos, hogy a többi előfize-
tő is hasonlóan gondolko-
dik.

Szívélyes üdvözléssel:
Molnár Gyuláné
Budapest,
Dolgozó u. 18. 1184

Egy levelezőlap, melyet a
régis Ludasnak címeztek:

Kedves Ludasom!

Megdöbentett legutóbbi
számod egysíkúsága, egy-
oldalúsága, rafináltan el-
kötelezett választási elkö-
telezettsége. Ez nem vicc-
lap és ezek már nem vic-
cek. Ezennel lemondok az
előfizetésemről. Maradj meg
magadnak okosnak és a
legszebbnek.

Suhajda A. Z.
Budapest
Nagyajtai u. 1/b. 1026

Az Új Ludas régi, aranyos
szerkesztőségének!

Mint előfizetőnek, a pos-
ta szorgalmasan kézbesíti
a jelenleg Ludas Matyi
névre hallgató akármít,
szerencsére már csak eb-
ben a hónapban. A dob-
bántásuknak vannak pozi-
tív eredményei... megtud-
tuk, micsoda különbség lé-
tezhet két, azonos címre
hallgató újság színvo-
nala között... Az előfize-
tői szelvényt kivágtam, ki-
töltöttem, odaadtam az új-
ságosnak a 32 forinttal
együtt, remélem, a jövő
hónaptól kezdve továbbra
is az igazit kapjuk!

Korbely Józsefné
Mezőkövesd
48-as Hősök útja 4. 3400

Petrasovits Anna úgy jön, mintha menne

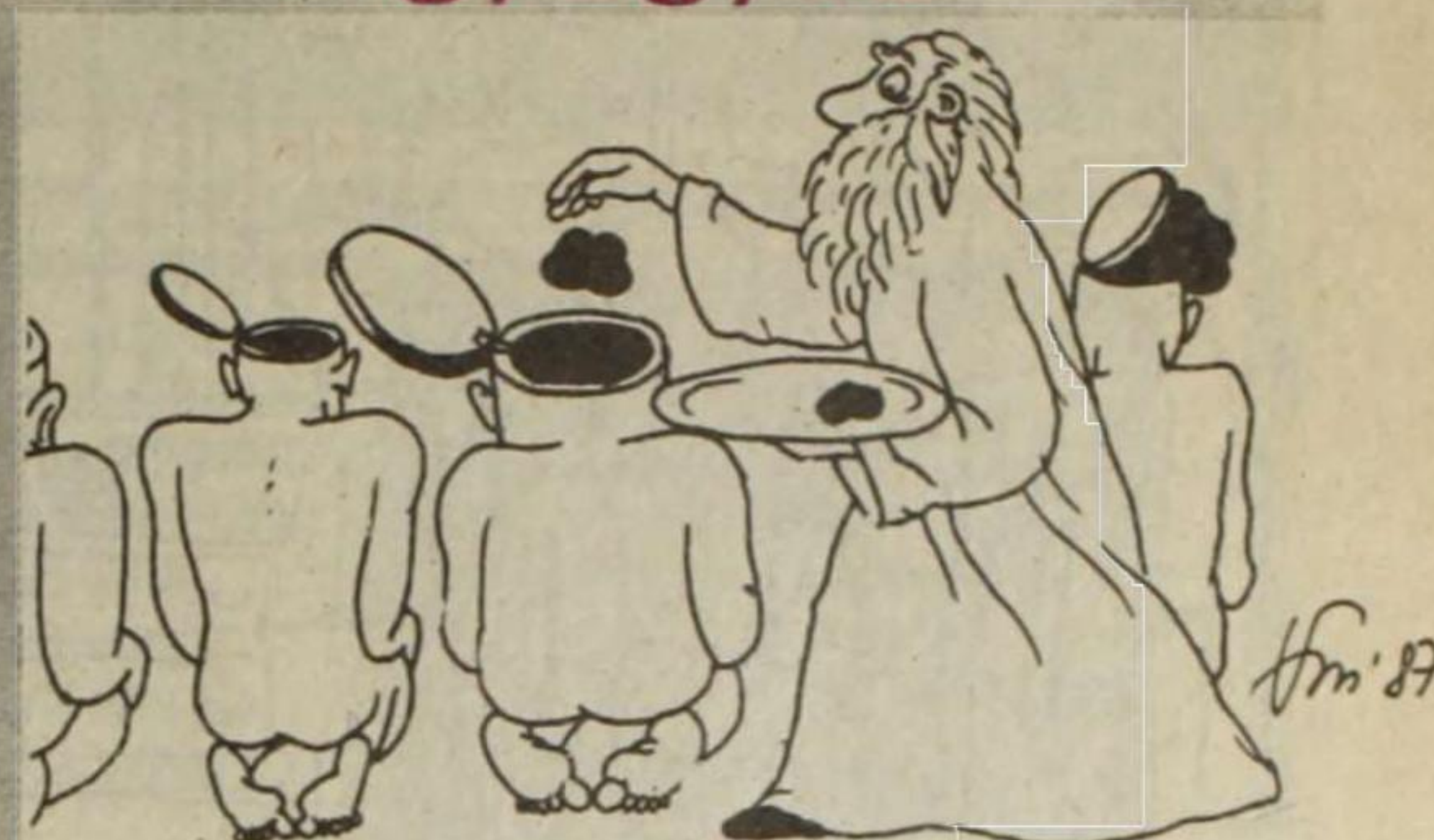


„Anna örök...”

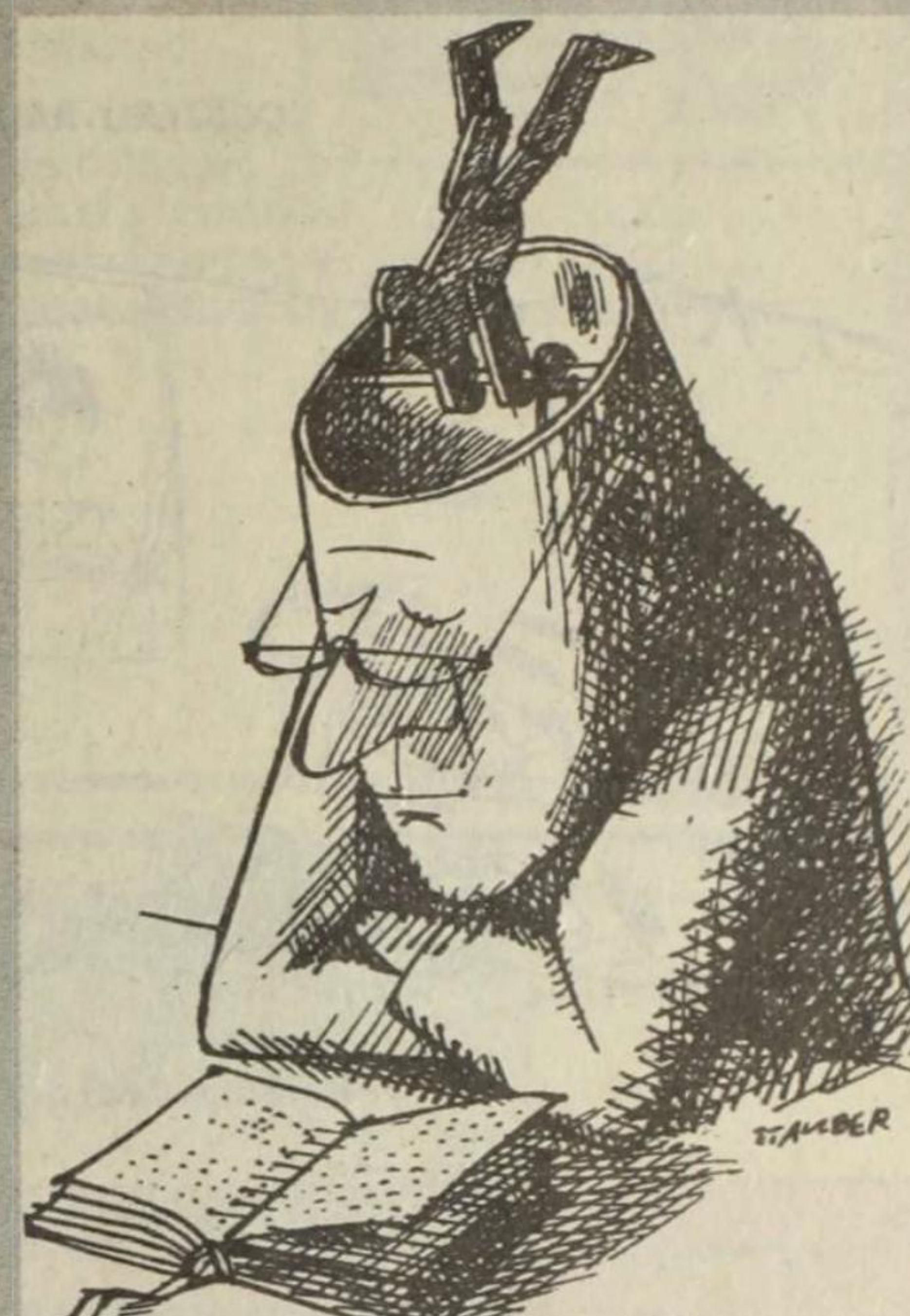
Szavazás előtt: az újrakezdés asszonya

Szavazás után: újra a kezdés asszonya

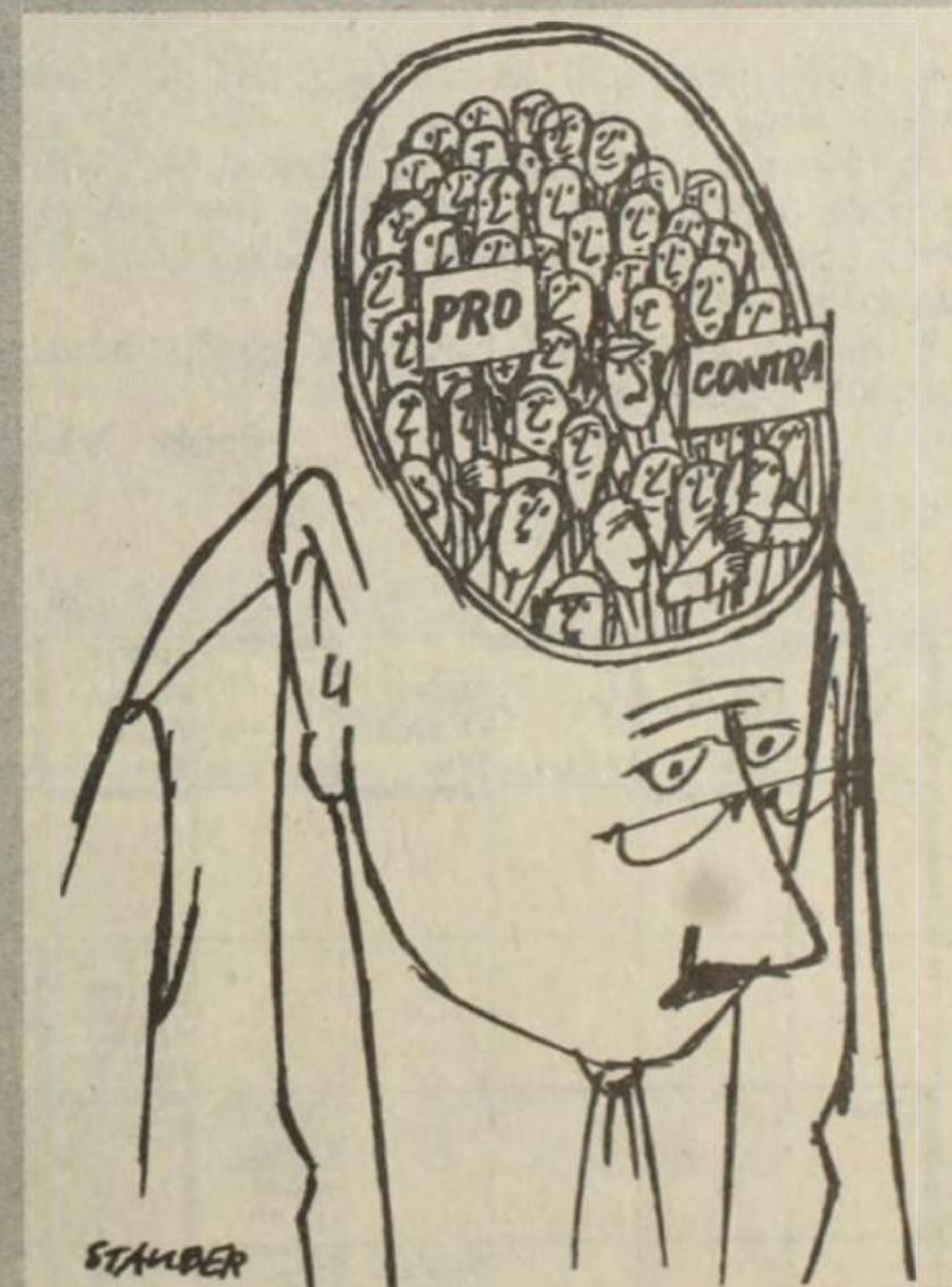
Agyügyek

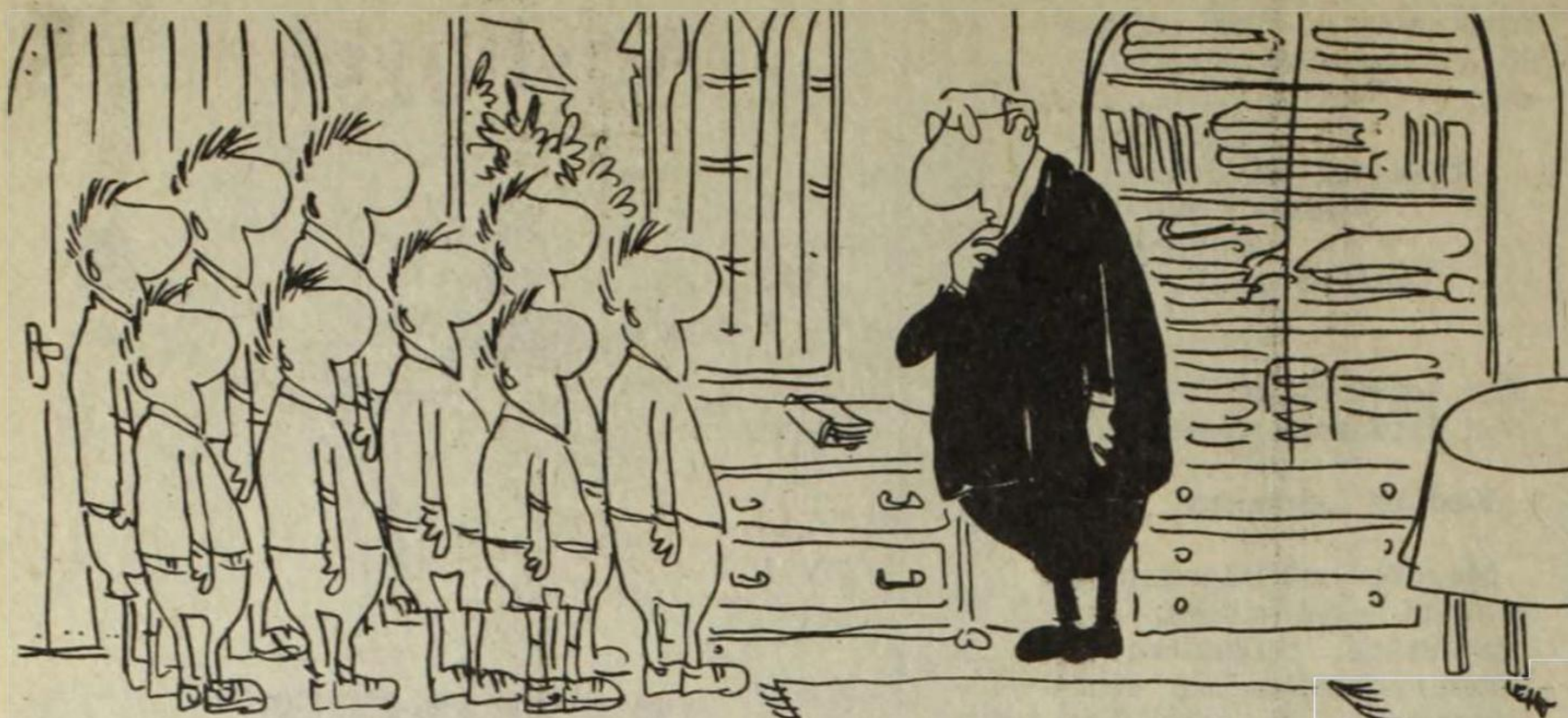


IMPORT



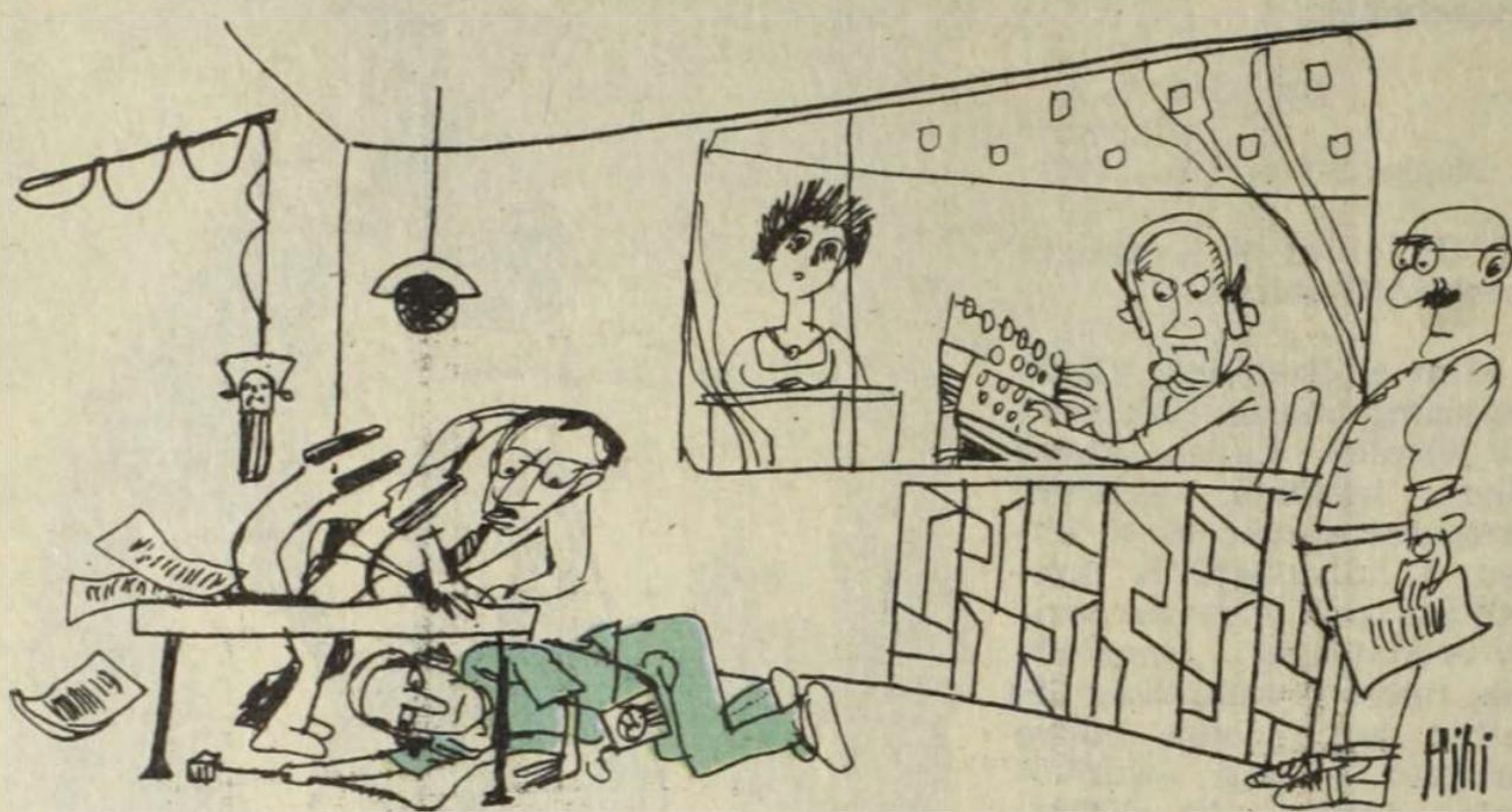
HUMOR





– Nagyon rendes kis úttörők vagytok, de egy egész őrre nincs szükség miniszt-rálni...

KORSZERŰ RADIÓSTÚDIÓ



– Ne hülyéskedj... Poloska, itt?

TRIBÜN

A nagy klub szégyenteljesen rossz szerződést kínál legjobb játékosának. A sztár gondolkodási időt kér. Az elnök néhány nap múlva megkérdezi:

— Nos fiam, gondolkoztál a szerződéseden?

— Igen. Gondolkoztam rajta, röhögtem rajta, aztán eltéptem.

Vesztes meccs után
őzönlik a tömeg ki-
felé a pályáról. Hatalmas
a nyüzsgés, a szurkoló sző-
rosan fogja a felesége ke-
zét.

— Értem — mondja jólesően az asszonyka. — Nem akarsz elveszíteni

— Nyavalyát — mondja a szurkoló. — Nem akarok keresgélni.

A tizenéves legénykap
városban sétál
édesapjával. Rámutat
hatalmas motorkerékpár
— Látnod papa, olyat
retnék.

— Szó sem lehet
Ameddig én élek, ne
nem lesz ilyen masiná

Másnap a srác a bar
jával kószál a városll
megpillant egy ugy
olyan motorkerékpárt.

— Odanézz — kiáltja
ilyen bringám lesz,
helyt a papa meghal.

Két játékos az edző
beszélget.

— Én nem tudom
teszi őt olyan ellensz
vessé, de bármi legyen
az — működik.

(p. 11)

című rejtvényünk megfejtése:

— ..., én nem a szép nők kedvéért jöttem, hanem az ön kedvéért.

300-300 forintot nyert:

Bércesi József, Budapest, Vácegres u. 3. 1151.

Tóth Kálmán, Salgótarján, Arany János út 9. 7/3. 3100.

Katona Béla, Szolnok, Vöröshadsereg út 31. 5000.

A nyereményeket postán küldjük el.

LEMONDÁS

– Miről mondanál le szívesebben? A fekete-kávéről vagy a dohányzásról?

A válasz a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon 1990. április 9-ig a következő címre: Új Ludas, Budapest 1967.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 300 forintot sorsolunk ki.

Benke István

LEMONDÁS

- Miről mondanál le szívesebben? A fekete-kávéról vagy a dohányzásról?

A válasz a rejtvényben olvasható. Megfejtés-ként ezt kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon 1990. április 9-ig a következő címre: Új Ludas, Budapest 1967.

A helyes megfejtést beküldők között három-szor 300 forintot sorsolunk ki.

Benke István

Akció! Akció!

KEDVES OLVASÓINK!

Az elmúlt hetekben számtalan telefon, levél érkezett hozzánk Új Ludas terjesztésével kapcsolatban. Emiatt most kénytelen vagyunk a nyilvánossághoz fordulni, hogy az Önök kiszolgálása jobb legyen. Tehát: hogyan juthat Ön az Új Ludaéhoz? Az utcai árusoknál vásárolt lapoknál Önnek csak egy dologra ügyelnie: határozottan az Új Ludaést kell kérnie, nem elég azt mondania: Ludaést, mert mást kap, mint amit vár. Noha a megfeszítések megkötötték, nem titkolhatjuk, hogy versenysaink a megfeszítésre játszanak, arra, hogy a két lap összetévezhető legyen. Ön tehát határozottan az Új Ludaést kérje, s akkor a mi szerzőink műveit kapja. A lapot egyébként az utcai isokon kívül mozgósítókól is megveheti a Mai Nappal, a formál és a 168 óra számaival együtt.

Az előfizetéssel kapcsolatban a Magyar Posta Vállalat március 12-én „alákötésben” – a lapkötegekbe csomagolva 697/2/1990 engedélyét – azonnali hatállyal rendelte el az előfizetők gyűjtésének kezdetét. A kézbesítők ez kötelezi arra, hogy az Új Ludaéra előfizetéseket felvegyen – ezért most egy nyomtatványt mellékelünk lapunkban a megrendeléshez, amelyet Ön kitölt, postáz.

A régi előfizetők közül ugyanezen intézkedés keretében bárki jogosult arra, hogy az eddigi előfizetését azonnali hatállyal átdoálja az Új Ludaéra. Ez esetben a kézbesítő csak a két előfizetési díj különbözetét kérheti Öntől. Ehhez szintén mellékeljük azt a nyomtatványt, amelyet a kézbesítőnél, a helyi stábi hivatalban leadva Ön hozzájuthat lapunkhoz. Ez a módszer átutalási betétszámla esetén is.

Olvassóink számára nagy jutalmakat tűztünk ki arra az esetre, erre az évre előfizetik lapunkat. Minden tízezer előfizető után egy videót és egy színes televíziót sorsolunk ki karácsonyi ajándékul, ha április 30-ig megrendeli lapunkat. Azt a legtermészetesebbnek tartjuk, hogy ez a kedvezmény a régi Luda Matyitól átvett hűségese olvasóinkra is kiterjed.

Kérjük, figyeljen a márkanévre, és különkiadványainkon is keresse azt. Emblémánk mindegyiken fellelhető, Ön erre figyeljen, és figyelmeztesse ismerőseit is. Köszönet hűségéért!

Az Új Luda szerkesztőbizottsága

Az Árkus József, Balázs-Piri Balázs, Barát József, Brenner György, Dallos Jenő, Fogarasi Amarill, Föld S. Péter, Fülöp György, Hegedűs István, Krenner István, Lehoczky István, Majláth László, Mészáros Ákos, Münz András, Peterdi Pál, Sajdik Ferenc, Tót Gyula nevével fémjelzett egykori Luda Matyi szerkesztőbizottsága önálló korlátolt felelősségű társaságot alapított, amely Új Luda néven adja ki független satirikus lapját. Ezt tudva megrendelem az Új Ludaést egy hónapra 32 Ft, egy negyedévre 96 Ft, 1990. év teljes hátralévő részére 270 Ft előfizetési díjért (a nem kívánt időtartamot kérjük kihúzni!).

A megrendelőlapot kérjük borítékban, bérmentesítés nélkül feladni az alábbi címmel: vidéken postahivatal, helyben, Budapesten pedig Budapesti Postaigazgatóság Hirlaposztály, Budapest Pf. 4. 1360.

ÚJ LUDAS

Tudomásul veszem, hogy amennyiben az év teljes hátralévő részére 1990. április 30-ig előfizetek, részt veszek azon a sorsoláson, amelyen 10 000 előfizetőnként egy darab színes televíziót és egy darab videomagnót sorsolnak ki 1990 karácsonyán. Egyben bejelentem, hogy az eddigi Luda-előfizetésemet megszüntetni kívánom.

Név:

Lakhely:

irányítószám: város: kerület:

utca/út: házszám: emelet: ajtó:

aláírás

Legenda volí – valóság lesz!

52 év után újra

SZÍNHÁZI ÉLET

A színészek, színházak és a közönség szórakoztató képes hetilapja.

Ami a színházakban esemény,

a SZÍNHÁZI ÉLET-ben

hír, kép, riport, interjú, jegyzet, körkérdés, esszé, humor, karikatúra.

Április 12-től minden héten!

fücsök és bogár

(A Pszti-újságban találta Spitz Csaba)



Baumann-Bányász a család(ki)csináláló!

Dallamos kis szöveg

(32. oldal)



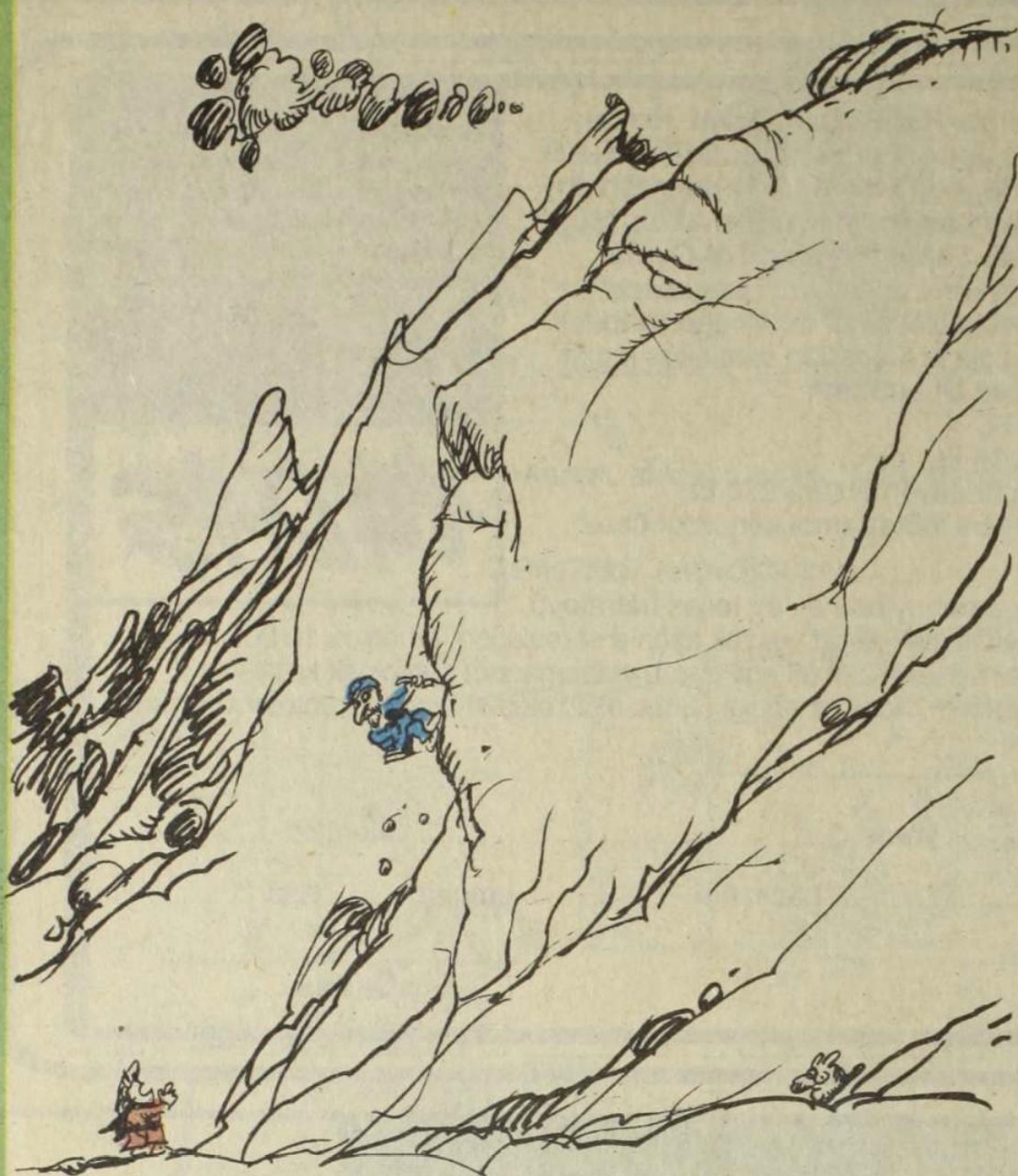
Jé, a csúnya bácsi az álla alá szorítja a csellóját!

(A Luda Matyiból nyírt Szathmáry Jánosné, szolnoki olvasónk)

a kedvünket attól, hogy a futballal foglalkozzunk. Am a bomba újra csak a kulisszák mögött, s nem a játéktéren robbant. S ez a detonáció alapjaiban

A bomba – könyörgünk! – ne is a pályán robbanjon. A petárda is sok!

(A Tallózó által a Nemzeti Sportból ollózott cikkből ollózta Bartos Balázs)



– Hé, hát nem hallotta? Már régen megbukott!

FEL A FEJJE!



AZ UTOLSÓ MOHIKÁN

– Mi meghagytuk, hogy emlékeztessen az elmúlt negyven évre ...

KÍSÉRTET JÁRJA BE ROMÁNIÁT

